

HEIJASTE

4/2000 15.12.2000

16. vuosikerta

Irtonumero 25 mk

®

Kalevi Eklöf
William S. Sadler
Matti Tossavainen

Eija Seppänen-Bolotinski
Joel Rehnström

S. Niskanen ja S. Lilja
Kalevi Krekilä

Puheenjohtajan kynästä.....	3
Urantia-liikkeen historiaa	4
Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä.....	11
Uskonto universaalina ilmiönä ihmisen kokemuksessa.....	16
Kaksi merkittävää uutta kirjaa, jotka perustuvat <i>Urantia-kirjan</i> hengelliseen soveltamiseen	21
Hurjan hengellistä vaiko mielikuvitusta?	24
Muistamista	27

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura r.y.

Päätoimittaja

Tapio Talvitie
Kuurinkuja 3, 02750 ESPOO
Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@megabaud.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
Kallioharjuntie 8
00930 HELSINKI
Puh. (09) 323 4147
Seppo Kanerva
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561;
040 524 3759
seppo.kanerva@kolumbus.fi

Kalevi Krekilä
Tampereentie 250
37560 LEMPÄÄLÄ
Puh. (03) 367 7038
Pertti Leinonen
Kaivoskuja 7
02730 ESPOO
Puh. (09) 852 1992
pertti.leinonen@megabaud.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä kirjoituksia ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön,

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

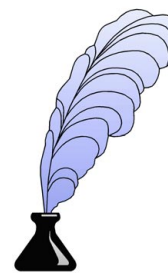
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan toimittaja Seppo Kanervalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikerättiläus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 90 markkaa, irtonumero 25 markkaa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Merita 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**.

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2001 tarkoitetun aineiston toimitukselle 15.2.2001 mennessä.

Suomen Urantia-Seura r.y.	Sihteeri, Runeberginkatu 54a A 5, 00260 Helsinki Puhelin: (09) 496 561; faksi (09) 879 7467 Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi Kotisivu: http://www.urantia.fi		
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	Runeberginkatu 54a A 5, 00260 Helsinki Puhelin: (09) 496 561; faksi (09) 496 225 Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi Kotisivu: http://justice.urantia.org/~finland		
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Merita	1 4 2 7 3 0 - 1 0 2 1 2 6	
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU1208A)	Merita	1 4 2 7 3 0 - 1 0 2 3 9 9	
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Leonia	8 0 0 0 1 2 - 7 0 1 6 0 8 7 3	

Puheenjohtajan kynästä

Viestintä eli kommunikointi eri muotoineen on tämän hetken muotisana. Ihmiset ovat lisääntyvässä määrin yhteydessä toisiinsa ja erilaisiin yhteisöihin niin langallisesti kuin langattomastikin. Myös seuramme toimintaan liittyy lisääntyvä uusien viestintävälineiden käyttö. Meillä on eräänä opiskelumuotona Internetin *Urantia-kirja* -koulu, ja seuramme toiminnasta kerrotaan uudessa Internet-sivustossa: <http://www.urantia.fi>. Internet-sivustoilta löytyy myös *Urantia-kirja*, Heijaste- ja Journal-lehti sekä tiedot esitelmistä ja ajankohtaisista tapahtumista. Siellä on linkit Urantia-säätiön ja sen Suomen-toimiston sivuille. Näin on tietoa toiminnastamme tarjolla eikä toimintaamme voida kuvata salamyhkäiseksi. Nähtäväksi jää, lisäävätkö nämä uudet viestintä- ja kommunikointimahdollisuudet yhteisömme toimivuutta. Joka tapauksessa ne mahdollistavat entistä paremmin oman aika-aulun mukaisen viestinnän etäisestikin paikasta ja osallistumisen Internet-koulun tyyppiseen etäopiskeluun. Internet-koulun toiminnasta opettajan ja vetäjän näkökulmasta kertoo lähemmin Martti Vanninen tämän syksyn viimeisessä esitelmä- ja keskustelutilaisuudessa lauantaina 9.12. Antti Korpin tiellä. Samalla on tarkoitus viettää yhteinen pikkujoulutilaisuus keskustellen osallistujia ja jäseniä kiinnostavista asioista ja aiheista. Tästä informoi enemmän konferenssikomitea.

Eräs toimintamme päätarkoitus on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä. Mainion mahdollisuuden tähän on tarjonnut osallistuminen messuille, joita ovat olleet Hengen ja tiedon sekä Minä Olen -messut. Ensi vuoden lokakuussa Helsingissä järjestetään kirjamessut. Alustavasti on kaavailtu seuran osallistumista messuille yhdessä Urantia-säätiön kanssa. Tähän projektiin tarvitaan jälleen vapaaehtoisia toimijoita suunnittelemaan tapahtumaa ja päivystämään messuosastolla. Palataan kuitenkin tähän asiaan tarkemmin tuonnempana.

Kehityksestä, kasvamisesta, sivilisaation edistymisestä ja näihin liittyvistä tekijöistä mainitaan *Urantia-kirjassa* seuraavasti:

Jotkut ihmiset ovat liian kiireisiä ehtiäkseen kasvaa, ja heitä uhkaa sen vuoksi vakava hengellisen jähmettymisen vaara. Eri ikäkausina, toinen toistaan seuraavien kulttuurien piirissä ja edistyvän sivilisaation vaihtuvissa vaiheissa tulee huolehtia siitä, että merkitykset kasvavat. Merkittävimmät kasvua estävät tekijät ovat ennakkoluuloisuus ja tietämättömyys. [1094:4]

Kahdennellakymmenennellä vuosisadalla sivilisaation edistymiseen ja kulttuurin etenemiseen eniten vaikuttavat tekijät ovat ensinnäkin maailman matkailun merkittävä lisääntyminen ja toiseksi viestintämenetelmiin tehtävät ennen näkemättömät parannukset. Mutta opetuksen koheneminen ei ole pysynyt samassa tahdissa yhteiskuntarakenteen laajenemisen kanssa. Myöskään etiikan nykyinen arvostus ei ole kehittynyt vastaamaan pelkistymmin älyllisillä ja tieteellisillä aloilla tapahtunutta kasvua. Ja nykycivilisaatio polkee paikallaan, kun on kysymys hengellisestä kehityksestä ja koti-instituution suojelemisesta. [909:6]

Alussa elämä oli olemassaolotaistelua; nyt se on elintasotaistelua; seuraavaksi se tulee olemaan kamppailua ajattelun laadusta eli siitä, mikä on inhimillisen olemassaolon seuraava mainen tavoite. [910:1]

Näistä ja monista muistakin asioista, kunkin kiinnostuksen ja tarpeen mukaisesti, voidaan keskustella talvipäivillä. Ne pidetään Raumalla Kalatorin majatalossa 26.–28.1.2001, ja niistä tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

Kaikille lukijoille ja jäsenille lämmintä loppusyksyä ja hyvää joulun aikaa!

Tavataan talvipäivillä.

Kalevi Eklöf

Urantia-liikkeen historiaa

WILLIAM S. SADLER

Tämä W. S. Sadlerin noin vuonna 1960 laatima historiikki löytyi äskettäin Urantia-säätiön arkistoista. W. S. Sadler eli vuosina 1875 – 1969.

Useat sen ryhmän jäsenet, jotka olivat mukana Urantia-lukujen ilmaantumiseen johtaneissa alustavissa ”kontakteissa”, omasivat merkittävää kokemusta psyykkisten ilmiöiden tutkijoina. Kyseinen ryhmä päätteli jo varhain, että siihen henkilöön liittyneitä ilmiöitä, joka myöhemmin kytkeytyi Urantia-lukuihin, ei voinut mitenkään verrata mihinkään tunnettua tyyppiä olevaan psyykkiseen ilmiöön, kuten hypnoosi, automaattikirjoitus, selvänäkö, transsit, meedioilmiö, telepatia tai kaksoispersoonallisuus.

Tehtäköön täysin selväksi, ettei Urantia-lukuja edeltäneillä vaiheilla ollut mitään yhteistä niin kutsutun spiritismin kanssa siihen kuuluvine istuntoineen, joissa ollaan olevinaan yhteydessä vainajien henkiin.

Urantia-lukuja edeltäneet kontaktit

Näyttäisi siltä, että noina varhaisina vuosina näkymättömät ystävämme suorittivat kontaktihenkilön perusteellista testausta, hioivat yhteydenpitotekniikkaa ja valikoivat kontaktikomission jäseniä – itse asiassa he yleisellä tasolla valmistelivat näyttämöä sittemmin alkanutta ”Urantia-lukujen” esittämistä varten.

Varhaisvaiheen vuosina meidät tutustutettiin moniin mielestämme joltisenkin outoihin käsityksiin universumien universumista ja ihmisen elämästä maan päällä. Näistä lukuisista kosmologiaa ja filosofiaa koskevista uusista ideoista voidaan mainita seuraavat:

1. Uusi käsitys kaukaisuuksiin ulottuvasta kosmoksesta.
2. Miljoonat muut asutetut planeetat.
3. Kymmeniin erilaisiin taivaallisiin persoonallisuusluokkiin tutustuttaminen.
4. Ihmisen ja jopa kosmoksen evoluutionvaraisen alkuperän totuudellisuuden vahvistaminen.
5. Vihjaus, että Luoja jumaluuksia on monia.
6. Teologisten käsitystemme alustava testaus. Otettiin kärsivällisesti selvää, miten pitkälle olimme valmiita menemään teologisten us-

komustemme ja filosofisten mielipiteittemme tarkistamisessa.

7. Kahden vuosikymmenen kuluessa uskonnolliset perusnäkemyksemme ja asenteemme muuttuivat huomaamattamme melkoisesti.
8. Meille olivat käyneet tutuiksi sellaiset termit kuin ”Ensimmäinen Lähde ja Keskus”, ”Havona”, ”superuniversumit” ja ”Korkein Olento”, mutta meillä oli vain kalpea aavistus näiden nimitysten todellisesta merkityksestä.
9. Meille puhuttiin myös ”Valtiashengistä”, ”ulkoavaruudesta” ja ”Voimanohjaajista”. Mutta taaskaan emme niiden merkitystä pahastikaan ymmärtäneet. Saimme kuulla myös lukuisista eri enkeliluokista.
10. Kuulimme ”Ajatuksensuuntaajista”, mutta käsityksemme termin merkityksestä oli epämääräinen ja hämärä.
11. Olimme päässeet epämääräiseen käsitykseen olemassaolon morontiatasosta, mutta sanan ”morontia” kuulimme vasta, kun lukuja alkoi tulla.
12. Keskiväliolennot olivat meille perin todellisia. Keskustelimme tavan takaa heidän kanssaan erilaisten ”kontaktiemme” aikana. Ymmärsimme melko hyvin, että toisasteiset keskiväliolennot vastasivat näistä kontakteista.
13. Luciferin kapinasta kuulimme yhtä ja toista, mutta Aatamista ja Eevasta saimme tietää vain vähän.
14. Saimme sellaisen vaikutelman, että Jeesuksen Urantia-lahjoittautumiselle oli jokin erityinen syy, mutta näiden paljastamattomien syiden luonteesta meillä ei ollut juuri mitään käsitystä.
15. Kuulimme aika ajoin viittauksia Jeesuksen elämään ja opetuksiin, mutta ilmoittajat olivat varsin varovaisia tuodessaan tietoomme uusia käsityksiä Mikaelin Urantia-lahjoittautumisesta. Jeesus-luvut olivat koko Urantia-ilmoituksen suurin yllätys.
16. Vaikkemme termiä ”Lopullisuuden Saa-vuttajakunta” kuulleetkaan, meille muo-

dostui kuitenkin sellainen sumea kuva, että Paratiisi saattaisi olla eloon jäävien kuolevaisten päämäärä.

Ystävämme meitä ihmisiä ylemmältä tasolta siis käyttivät kokonaista kaksi vuosikymmentä siihen, että he avarsivat kosmisia näköalojamme, lavensivat teologisia käsityksiämme ja laajensivat yleensäkin maailmankuvaamme.

Tajusimme uskonnollisen ajattelumme laajentumisen laajuuden vasta, kun kirjan lukuja alkoi tulla. Ilmoituksen edetessä aloimme yhä suuremmin arvostaa tapaa, jolla meitä oli näillä yli kaksikymmentä vuotta jatkuneilla alustavilla esikoulutuskontakteilla valmennettu uskonnollisten uskomustemme laajamittaiseen muuttumiseen.

Oppipoikavalmennustamme myöhempää palveluamme varten Urantia-lukujen esittämisen yhteydessä helpotti se seikka, että keskiväliolentokontakteja lukuun ottamatta kaikki kontaktit olivat erilaisia. Yleensä tapasimme vierailevan persoonallisuuden vain yhden kerran. Jokainen kontakti poikkesi täysin kaikista aikaisemmista. Tämä kokemus oli kaikkineen laajamittaista ja kitsastelematonta valmentavaa koulutusta kosmologiamme, teologiamme ja filosofiamme laajenemiseen, siitä nyt puhumattakaan, että sen mukana tuli uusia ideoita ja käsityksiä suuresta määrästä paljon maallisempia ja arkipäiväisempiä asioita.

Se, että Jeesuksen elämää ja opetuksia käsiteltiin näissä ilmoitusta edeltäneissä yhteyksissä vain rajoitetusti, selittyy sillä, että keskiväliolennot olivat jotenkin epävarmoja valtuuksiensa rajoista tässä asiassa. Kuten jäljempänä käy selville, kokonainen vuosi kului sen seikan selvittämiseen, miten laajalti heillä oli oikeus esittää uudelleen kertomus Mikaelin lahjoittautumisesta.

Me, jotka jo alkuvaiheessa osallistuimme näihin öisiin valvojaisiin, emme koskaan arvelleet, että olemme yhteydessä johonkin yliluonnolliseen.

Noina alkuvuosina yritimme huomioita tekeillä ja asiaa tutkimalla paljastaa, miten viestit saatettiin kirjalliseen asuun. Emme siinä kuitenkaan onnistuneet.

Miten Urantia-lukuja alkoi tulla

Noin kaksikymmenvuotisen kontaktikokemuksen jälkeen muuan vierailevaksi opiskelijaksi esittänyt persoonallisuus sanoi öisen vartiohetkemme aikana ja nukkuvan kohteen kautta puhuen: ”Jospa tietäisitte, minkä kanssa olette tekemisissä,

ette kyselisi noin tyhjänpäiväisiä kysymyksiä, vaan esittäisitte pikemminkin kysymyksiä, jotka saattaisivat kirvoittaa koko ihmiskunnan kannalta veratonta arvoa omaavia vastauksia.”

Se oli vähän kuin tyrmäys. Se oli myös hellävarainen moite, ja se sai meidät kaikki suhtautumaan tähän ainutlaatuiseseen kokemukseen uudella ja erilaisella tavalla. Myöhemmin samana iltana yksi meistä sanoi: ”No kun he kerran sitä pyysivät, niin esitetään sitten heille kysymyksiä, joihin kukaan ihminen ei osaa vastata.”

Nyt on aika jättää tämä asia hetkeksi tähän ja tarkastella muuatta toista näyttämöä.

Miten Foorumi sai alkunsa

Tri William S. Sadler, tätä asiaa ensivaiheessa havainnoineen ja tutkineen ryhmän jäsen, kertoo seuraavan tarinan sen ryhmän alkuvaiheista, joka koostui asiasta kiinnostuneista yksilöistä ja joka tuli sittemmin tunnetuksi ”Foorumina”. Hän kertoo: ”Matkallani Kansasin yliopistoon, jossa minun oli määrä pitää muutama luento hahmopsykologiasta, kirjoitin kirjeen pojalleni kertoen ajatuksistani, että lääkärien tulisi pitää yhteyttä entisiin potilaisiinsa. Ehdotin, että hän puhuisi äitinsä kanssa mahdollisuudesta kutsua joitakuita ystäviämme tapaamaan meitä sunnuntai-iltapäivisin tunniksi tai pariksi käydäksemme epämuodollisia keskusteluja ja vaihtaaksemme kuulumisia.

”Palatessani yhtenä sunnuntaiaamuna Chicagoon sain tietää, että vaimoni oli kutsunut ryhmän entisiä potilaitamme kotimme kello kolmeksi samana iltapäivänä. Ajatuksena oli toteuttaa nämä sunnuntai-iltapäivän kokoontumiset osapuilleen seuraavaan tapaan: Käydä ensiksi keskustelua jostakin terveysaiheesta, vaikkapa flunssan hoidosta, murehtimisen syistä ja hoidosta, ja antautua sitten teekupposen jälkeen epämuodolliseen keskusteluun kysymysten ja niihin annettujen vastausten pohjalta.”

Aikaa myöten tästä ryhmästä kehkeytyi laaja-alainen kokoontuminen, johon osallistui ammatinharjoittajia eri aloilta, kuten lääkäreitä, lakimiehiä, hammaslääkäreitä, pappeja, opettajia ja erilaisia yhteiskuntaryhmiä edustaneita henkilöitä, kuten viljelijöitä, kotirouvia, sihteereitä, toimistotyöntekijöitä ja tavallisia työläisiä.

Foorumin esittely ”kontakteille”

Ennen pitkää minua pyydettiin esittämään luentosarja mentaalihygieniasta tai psyykkisistä ilmi-

öistä. Ensimmäisen luentoni aluksi sanoin: ”Yhtä tai kahta tapausta lukuun ottamatta kaikki tutkimi psykkiset ilmiöt ovat osoittautuneet joko tietoiseksi tai tiedostamattomaksi petkutukseksi; mukana on myös erikoistapauksia, jolloin suorittaja on oman alitajuisen mielensä harhojen uhri.”

Olin tuskin ehtinyt päättää lausettani, kun yksi ryhmäläisistä puhkesi puhumaan sanoen: ”Tohtori, jos olette olleet yhteydessä johonkin, jota ette kyennyt ratkaisemaan, siitä olisi mielenkiintoista tietää. Kertokaa siitä lisää.”

Pyysin tri Lenaa [Lena K. Sadler] hakemaan joitakin muistiinpanoja, jotka hän oli tehnyt hiljattain tapahtuneesta ”kontaktissa” ja lukemaan niitä ryhmälle. Tulisi ymmärtää, että tapaukseen ei tässä vaiheessa liittynyt mitään salassapitovelvollisuutta. Urantia-lukuja ei vielä ollut ilmaantunut.

Suunnilleen tuohon aikaan tätä kotonamme sunnuntai-iltapäivisin kokoontunutta ryhmää alettiin kutsua ”Foorumiksi”.

Ryhmä osoitti niin suurta kiinnostusta tätä asiaa kohtaan, etten koskaan päässyt esittämään suunniteltua terveysluentoani.

Näiden viikoittaisten epävirallisten keskustelujen ollessa meneillään saimme haasteeksemme ehdotuksen, että jos esittäisimme vakavampia kysymyksiä, saattaisimme saada tietoa, jolla olisi arvoa koko ihmiskunnalle.

Foorumi ryhtyy esittämään kysymyksiä

Kerroimme Foorumille tämän kaiken ja kehoitimme sen jäseniä tulemaan mukaamme laatimaan kysymyksiä. Päätimme aloittaa kysymyksillä, jotka liittyvät kosmoksen alkuperään, Jumaluuteen, luomiseen ja muihin sellaisiin aiheisiin, jotka menivät paljon ihmiskunnan nykytietämystä pitemmälle.

Seuraavana sunnuntaina meille tuotiin useita satoja kysymyksiä. Lajittelimme kysymykset, hylkäsimme kaksoiskappaleet ja ylipäättään luokitelimme ne. Vähän sen jälkeen saapui ensimmäinen Urantia-luku vastaukseksi esitettyihin kysymyksiin. Alusta loppuun asti tapahtui niin, että luvun ilmestyessä kysymykset hävisivät.

Tätä menettelytapaa noudatettiin kaikkina näinä monina vuosina, jolloin Urantia-lukuja vastaanotettiin. Ellei kysymyksiä, ei myöskään lukuja.

Foorumista tulee suljettu ryhmä

Suunnilleen tuohon aikaan Foorumi ikään kuin otettiin pois meiltä. Meitä ohjattiin muodostamaan ”suljettu ryhmä”, jonka jokaista jäsentä

vaadittiin allekirjoittamaan vaitiololupaus ja puhumaan luvuista ja kaikista niihin liittyvistä asioista vain Foorumin jäsenten kanssa.

Jäsenet saivat jäsenkortin, ja peruskirjajäsenten lukumäärä oli kolmekymmentä. Järjestäytyminen tapahtui syyskuussa 1925.

Kysymysten keräämisestä ja koneella kirjoitetun ja alkuperäisen, käsin kirjoitetun käsikirjoituksen vertaamisesta vastuussa olleet henkilöt tunnettiin ”kontaktikomissiona”. Tuosta ajankohdasta alkaen vain kontaktikomission jäsenet olivat läsnä ”kontakteissa” ja vastaanottivat kirjoitetut viestit kontaktihenkilön kautta.

Foorumiin liittyi aika ajoin uusia jäseniä, ja virkailijain haastateltua heitä he allekirjoittivat saman vaitiolositoumuksen, jonka alkuperäiset peruskirjajäsenet olivat allekirjoittaneet. Sitoumuksessa luki: ”Tunnustamme antaneemme vaitiolositoumuksen ja uudistamme lupauksemme olla puhumatta Urantia-ilmoituksista tai niiden asiasisällöstä muiden kuin Foorumin jäsenten kanssa ja olla tekemättä muistiinpanoja aineistosta, jota luetaan tai josta keskustellaan yleiskokouksissa, ja olla tekemättä muistiinpanoja tai jäljennöksiä siitä, mitä henkilökohtaisesti luemme.”

Itsenäisenä ryhmänä toimineen Foorumin viimeinen kokous pidettiin 31.5.1942. Virallisen olemassaolonsa 17 vuotena Foorumin kokonaisjäsenmäärä nousi 486:een.

Urantia-lukujen vastaanottovaiheessa yli 300 eri henkilöä osallistui kirjan sisältöön vaikuttaneiden kysymysten esittämiseen. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kaikki Urantia-luvut annettiin vastauksina kysymyksiin.

Millä tavoin saimme Urantia-luvut

Jokseenkin kaikki, mitä tiedetään tai mitä voidaan kertoa Urantia-lukujen alkuperästä, on löydettyvissä eri *Urantia-kirjan* kohdista. *Urantia-kirjan* suoja-paperin takasivulla on luettelo kyseisistä kohdista.

Tarkastelkaamme hetken aikaa kyseisiä kohtia.

1. Sivu 1, kappale 2. Kohta koskee sitä, miten vaikeaa on esittää laveampia hengellisiä käsitteitä, kun rajoitteena on englannin kielen kaltainen vajavainen ihmisten kieli.
2. Sivu 1, kappale 4. Muuan Orvontonin peräisin oleva komissio osallistui ilmoittamiseen ja laati tämän esipuheen.
3. Sivu 17, kappale 1. Tätä hengellisiä arvoja ja universumimerkityksiä lisäävää ilmoitusta

- esitetessä käytettiin hyväksi yli tuhatta ihmismielestä peräisin olevaa ihmisten käsitystä; toiset heistä ovat yhä elossa, toiset kuolleita.
4. Sivu 16, kappale 8 ja sivu 1343, kappale 1. Totuutta ilmoitettaessa etusija annetaan aina korkeimmille olemassa oleville ihmiskäsityksille ihanteellisuudesta ja todellisuudesta. Vasta kun ihmiskäsitykset puuttuvat, paljastetaan yli-inhimillistä tietoa.
 5. Sivu 1109, kappale 4. Ilmoituksenantajilla ei juurikaan ole vapautta ennakoida tieteellisiä löytöjä. Totuus on ajatonta; fyysisiä tieteitä ja tiettyjä kosmologian osa-alueita koskevat opetukset sen sijaan käyvät edistyvän tieteellisen tutkimuksen uusien löytöjen johdosta osittain vanhentuneiksi. Urantia-ilmoituksen kosmologia ei ole inspiroitua. Inhimillisen tietämyksen tulee kehittyä.
 6. Sivu 215, kappaleet 2–9. Ihmisten pedagogia etenee yksinkertaisesta monimutkaiseen. Urantia-ilmoitus lähtee liikkeelle mutkikkaammasta ja käsittelee sitten yksinkertaisempaa. Sen sijaan, että lähdettäisiin liikkeelle ihmisestä, joka kurottautuu ylöspäin kohti Jumalaa, Urantia-luvut aloittavatkin Jumalasta ja kurottautuvat alaspäin löytäen ihmisen.
 7. Sivu 865, kappaleet 6 ja 7. Kertomus keski-
väliolentojen toiminnasta Urantia-ilmoituksen alkuunpanijoina ja loppuunsaattajina.
 8. Sivu 865, kappale 2, ja sivu 1208, kappale 7. Keski-
väliolentoihin turvaudutaan aina, kun käsillä on yhteydenpito aineellisiin olentoihin, jos menetelmänä on ”kontaktihenkilöiden” käyttö. ”Kohteella”, jonka kautta Urantia-luvut annettiin, oli suurenmoisen kokenut Ajatuksensuuntaaja. Se, että ”kohde” oli suhteellisen välinpitämätön ja kiinnostumaton Ajatuksensuuntaajansa työstä, oli kaikin tavoin edullista tämän ilmoitushankkeen toteuttamiselle ja loppuunsaattamiselle.
 9. Sivu 1256, kappale 1. Kontaktihenkilö oli Urantian kohtalon varajoukkojen jäsen. Monen muun ohella tämä seikka oli eduksi Urantia-ilmoituksen antamisessa.
 10. Sivu 1008, kappale 3. Urantia-ilmoitus on ainoalaatuinen sikäli, että se on usean laajan esittämä. Urantia-ilmoitus ei edeltäjien-
sä tavoin ole inspiroitua.

11. Sivu 32, kappale 2. Jumalallinen Neuvonantaja ”esittää Isän todellisuuden ja olemuksen epäämättömällä arvovallalla”.
12. Sivu 17, kappale 2. Ilmoituksenantajat luottavat sisimmässä vaikuttaviin Suuntaajiin ja Totuuden Henkeen siinä, että nämä auttavat meitä omaksumaan Urantia-ilmoituksen totuuden.
13. Sivu 1007, kappale 1. Ilmoitus on kosketuksissa evoluutioon. Ilmoitus sovitetaan esittämisaikansa oloihin. Uusi ilmoitus kytkeytyy edellisiin ilmoituksiin.

Millä tavoin *Urantia-kirjaa* ei annettu

Ryhmä *Urantia-kirjaa* tutkivia pappeja pohjois-Indianasta vietti kerran päivän seurassamme. Il-
tapuolella päivää tri Sadler käsitteli aihetta ”millä tavoin *Urantia-kirjaa* ei annettu”. Seuraavassa lyhennelmä hänen esityksestään:

Useat sen ryhmän jäsenistä, joka oli mukana Urantia-lukujen ilmaantumiseen johtaneissa alustavissa ”kontakteissa”, olivat melkoisen kokeneita psyykkisten ilmiöiden tutkijoita. Tämä ryhmä teki varsin pian sellaisen johtopäätöksen, etteivät sittemmin Urantia-lukuihin kytkeytyneeseen henkilöön liittyneet ilmiöt olleet millään tavoin verrattavissa tunnettua tyyppiä oleviin psyykkisiin suori-
tuksiin, sellaisiin kuin hypnotismiin, automaattikirjoitukseen, selvänäköisyyteen, transseihin, meedioihin, telepatiaan tai kaksoispersoonallisuuteen.

On täysin selvää, etteivät Urantia-lukuja edeltäneet tapahtumat millään tavoin liittyneet niin kutsuttuun spiritismiin sille ominaisine istuntoineen ja kuolleiden kanssa kommunikointineen.

Psyykkiset ilmiöt: marginaaliseen tietoisuuteen liittyviä epätavallisia toimintoja.

Alitajuntainen mieli

1. Automaattikirjoitus

2. Automaattinen puhuminen

a) ”Kielillä” puhuminen

b) Transsimeediat

c) Henkimeediat

d) Katalepsia

3. Automaattinen kuuleminen — selväkuuloisuus

a) ”Äänten” kuuleminen

4. Automaattinen näkeminen

a) Unitilat — rajamaaston hengentoiminta

b) Visiot — automaattinen dramatisointi

- c) Hallusinaatiot (vaihtelevat ”todellisuuden” tuntemukset)
- 5. Automaattinen ajattelu
 - a) Automaattinen pelkääminen – ahdistusneuroosi
 - b) Automaattinen kuvittelu – pakkomielleet
 - c) Automaattiset arvioinnit – intuitio, ”aavistukset”
 - d) Automaattinen ideoiden yhdistely – ennakko-aavistukset
 - e) Automaattinen arvaaminen – ESP – aistimuksitta tapahtuva havainnointi
 - f) Automaattiset päätelmät – harhat – unet ja hypnoosi
- 6. Automaattinen muistaminen
 - a) Selvänäköisyys – automaattinen muistikuvien yhdisteleminen
 - b) Telepatia – ajatustenluku (?) [kysymysmerkki alkutekstissä]
 - c) Tulevaisuuden ennustaminen (suuressa määrin erheellistä)
 - d) Musiikin ja matematiikan alan hämmästyttävät suoritukset
- 7. Automaattinen toiminta
 - a) Automaattinen käyttäytyminen – (hysteria, noituus)
 - b) Automaattinen liikehtiminen – pakko-liikkeet
 - c) Automaattiset ylilyönnit – maaniset episodit
 - d) Automaattinen kävely – unissakävely
- 8. Automaattinen personointi
 - a) Automaattinen unohtaminen – amnesia
 - b) Automaattinen dissosioiminen – kaksois- ja moninkertaiset persoonallisuudet
 - c) Skitsofrenia – persoonallisuuden jakautuminen
- 9. Monikoosteiset psyykkiset tilat

Huomio: Menetelmä, jolla *Urantia-kirja* otettiin englanninkielisenä vastaan, ei ole millään tavoin rinnastettavissa eikä yhdistettävissä mihinkään edellä mainituista marginaalisen tietoisuuden ilmiöistä.

Miksi *Urantia-kirjan* alkuperään liittyvistä yksityiskohdista ollaan hiljaa

Kun meitä pyydettiin olemaan keskustelematta *Urantia-kirjan* alkuperään liittyvistä henkilökohdista kokemuksistamme, meille kerrottiin useita

syitä siihen, miksi näin piti menetellä. Kaksi tärkeintä syytä olivat seuraavat:

1) Tuntemattomat tekijät. *Urantia*-lukujen ilmaantumiseen liittyy paljon sellaista, jota kukaan ihminen ei täysin ymmärrä. Kukaan meistä ei todellisuudessa tiedä, miten tämä ilmiö toteutettiin. Ymmärryksessämme on lukuisia aukkoja siltä osin kuin kysymys on tavasta, jolla tämä ilmoitus tuli ilmaantuneeksi englannin kielelle kirjoitettuna.

Jos joku meistä kertoisi kaiken, mitä hän todellisuudessa tietää niistä menetelmistä ja metodeista, joita käytettiin kaikkina niinä vuosina, jolloin otimme ilmoitusta vastaan, sellainen kertomus ei tyydyttäisi ketään — siinä on aivan liikaa aukkoja.

2) Pääsyyinä siihen, miksei ”kontaktihenkilön” henkilöllisyyttä paljasteta, on se, että taivaalliset ilmoittajat eivät halua kenenkään ihmisen – yhdenkään ihmisen nimen – tulevan koskaan yhdistetyksi *Urantia-kirjaan*. He haluavat tämän ilmoituksen seisovan omien julistustensa ja opeustensa varassa.

He ovat päättäväisesti sitä mieltä, että tulevien sukupolvien pitää saada kirja täysin vapaana kaikista yhteyksistä kuolevaisiin – he eivät halua uutta Pyhää Pietaria, Paavalia, Lutheria, Calvinia tai Wesleytä. Kirjassa ei mainita edes kirjapainoa, jossa se painettiin.

Muistakaa: On mahdollista arvostaa hyvää runoa, vaikkei sen kirjoittajaa tietäisikään. Samoin on mahdollista nauttia sinfoniasta, vaikka olisi tietämätön sen säveltäjästä.

Ensimmäiset *Urantia*-luvut

Ensimmäisessä erässä saatiin 57 lukua. Sen jälkeen saimme viestin, jossa todettiin, että koska nyt osasimme esittää monia ja entistä älykkäämpiä kysymyksiä, 57 luvusta vastuussa olleet persoonallisuudet ja valvojat sitoutuisivat laventamaan ilmoitusta ja laajentamaan lukuja uusien kysymystemme mukaisesti.

Suunnitelma oli seuraava: Lukisimme luvun sunnuntai-iltapäivänä ja seuraavana sunnuntaina esitettäisiin sen pohjalta uusia kysymyksiä, jotka taas lajiteltaisiin ja luokiteltaisiin jne. Näin meneteltiin usean vuoden ajan, kunnes *Urantia-kirjaan* sisältyvät 196 lukua olivat lopulta koossa.

Viimeistelyjen lukujen vastaanottaminen

Oli tavallaan vielä kolmaskin vaihe. Kun mainitut 196 lukua oli saatu, meille kerrottiin, että ”ilmoituksenantajakomissio” olisi mielissään, jos kävisimme luvut vielä kertaalleen läpi ja esittäisimme lisää kysymyksiä ”käsitteiden selventämiseksi” ja ”monitulkintaisuuksien poistamiseksi”. Tämä vaihe kesti taas useita vuosia. Kyseisenä aikana uutta informaatiota saatiin varsin vähän. Yhteenkään lukuun ei tehty kuin vähäisiä muutoksia. Jotakin aineistoa lisättiin, jotakin poistettiin, mutta tekstiä tarkistettiin tai laajennettiin vain vähäisessä määrin.

Edellä sanottu koskee erityisesti *Urantia-kirjan* I, II ja III osaa. IV osa – Jeesus-luvut – poikkesi alkuperänsä puolesta jossakin määrin muista. Luvut tuotti keskiväliolentojen komissio, ja ne valmistuivat muihin lukuihin verrattuna vuotta myöhemmin. Kolme ensimmäistä osaa valmistuivat ja varmennettiin vuonna 1934. Jeesus-luvut luovutettiin meille vasta vuonna 1935.

Viive Jeesus-lukujen vastaanottamisessa

Jeesus-lukujen, *Urantia-kirjan* IV osan, vastaanottamiseen liittynyt vuoden viive on selitettävissä seuraavasti: Keskiväliolentoja arvelutti joutua mukaan universumin tuomioistuinten käsiteltävänä olevaan oikeusjuttuun Gabriel vastaan Lucifer, ja he empivät viedä hankettaan päätökseen ennen kuin heille oli vakuutettu, että heillä oli täydet valtuudet esittää uudelleen kertomus Jeesuksen maisesta elämästä.

Muutaman kuukauden odottelun jälkeen Uversasta saapui valtuutus, jossa Urantian yhdistyneet keskiväliolennot ohjattiin etenemään hankkeessaan paljastaa kertomus Mikaelin elämästä ja opetuksista ajalta, jolloin hän oli inkarnoituneena Urantialla, ja paitsi, että heille annettiin vakuutus siitä, että heidän ei katsota ”uhmaavan” Uversan tuomioistuimia, heidät suostaan velvoitettiin tekemään tämä palvelus ja kehoitettiin kaikkia asiaan liittyviä persoonallisuksia olemaan puuttumatta kyseisen hankkeen toteuttamiseen tai sitä mitenkään estämättä.

Tämä siis selittää, miksi Jeesus-luvut ilmestyivät vasta vuoden päästä siitä, kun muut luvut oli saatu valmiiksi.

Kontaktikomission jäsenten toimintaa

Noina alkuvuosina kontaktikomissiolaiset vastaanottivat monia kirjallisia viestejä ja määräyksiä. Lähes kaikkien viestien alareunassa oli huomau-

tus: ”Hävitettävä tullessa viimeistään sitten, kun *Urantia-kirja* on painettu.” Näkymättömien ystäviemme tarkoituksena oli estää sellainen mahdollisuus, että *Urantia-kirjan* julkaisemisen jälkeen ilmaantuisi ”Urantia-apokryfia”.

Kaikki sanottu oli meille rohkaisuksi saadesaan meidät vakuuttumaan siitä, että Urantia-luvut oli tarkoitus jossakin vaiheessa julkaista. Se piti yllä toiveitamme noina pitkinä odotuksen vuosina.

Sekin seikka, että mihinkään toimiin ei koskaan ryhdytty sellaisen kontaktikomissiolaisen korvaamiseksi toisella, joka kuoleman tai toimintakyvyttömyyden takia poistui joukosta, sai meidät elättelemään sellaista uskomusta, että kirja julkaistaisiin joukostamme ainakin joidenkuiden elinaikana.

Komission jäsenet olivat Urantia-käsikirjoituksen suojelijoita. He säilyttivät koneella kirjoitetusta kappaleesta tehtyä hiilikopiota tulenkestävässä holvissa. Heille oli annettu myös täysi vastuu kaikista yksityiskohdista, jotka liittyivät kirjan julkaisemiseen, kansainvälisten tekijänoikeuksien hankkimiseen ja niin edelleen.

Meitä kehoitettiin pidättymään keskustelemasta kontaktipersonallisuuden henkilöisyydestä ja kirjan julkaisemisen jälkeen lausumasta mitään siitä seikasta, oliko kohde vielä elossa vai ei.

Seitsemänkymmentä

Vuonna 1939 joistakin meistä tuntui, että aika oli kypsä aloittaa opintoryhmä, joka omistautuisi vakavaan ja järjestelmälliseen Urantia-lukujen opiskeluun. Projektia esitettiin Foorumille, ja kun laskettiin ne, jotka halusivat liittyä tällaiseen ryhmään, heidän määräkseen todettiin tasan 70 henkilöä. Niinpä tämä opintoryhmä tunnettiin usean vuoden ajan ”Seitsemänkymmenenä”. Kahta tai kolmea vuotta ennen kuin ”Seitsemänkymmentä” muodostui, muuan epämuodollinen ryhmä oli kokoontunut samassa tarkoituksessa keskiviikkoiltais.

Ryhmä Seitsemänkymmentä opiskeli Urantia-lukuja järjestelmällisesti 3.4.1939 lähtien vuoden 1956 kesään saakka, ja se oli myöhemmän ”Urantia-veljeskunnan koulun” edeltäjä.

Noina vuosina Seitsemänkymmenen kuului kaikkiaan 107 opiskelijaa.

Ryhmä Seitsemänkymmentä jatkoi opintoja, tutkielmien kirjoittamista ja opetusharjoittelua 17 vuoden ajan. Kyseisenä aikana Seitsemänkymmentä vastaanotti kahdeksan kirjallista viestiä

Urantian ihmistä korkeamman tason planetaariiseen hallitukseen kuuluvilta edistysten serafeilta.

Julkaisuvaltuutus

Pitkän odotuksen jälkeen myönnettiin lupa Urantia-lukujen julkaisemiseen. Valtuutuksen johdannossa sanotaan:

”Pidämme *Urantia-kirjaa* yhtenä ihmisyyshyönteisen etenevän evoluution piirteinä. Sen ei ole tarkoitus saada aikaan käänteentekevä vallankumouksen kaltaista näyttävää välikohdasta, vaikka saattaakin näyttää, että se on ajoitettu ilmestyväksi yhden tällaisen yhteiskunnallisen vallankumouksen vanavedessä. Kirja kuuluu aikakaudelle, joka seuraa välittömästi nykyisen ideologisen kamppailun päättymistä. Silloin koittaa päivä, jolloin ihmiset ovat halukkaita etsimään totuutta ja vanhurskautta. Kun nykyisen sekaannuksen matkaan saattama kaaos on ohitse, silloin on välittömämmin mahdollista muodostaa kokonaisuus inhimillisten suhteiden uudesta ja entistä paremmasta aikakaudesta. Ja kirja on saatettu valmiiksi juuri tuota maailman asioiden parempaa järjestystä silmällä pitäen.

”Kirjan julkaisemista ei ole kuitenkaan lykätty tuohon (mahdollisesti) jonkin verran kaukaiseen ajankohtaan. On huolehdittu siitä, että kirja julkaistaan riittävän varhain, jolloin se on käytettävissä, kun koulutetaan johtajia ja opettajia. Sen olemassaoloa tarvitaan myös, jotta sillä herätetään varakkaiden henkilöiden kiinnostus, ja sillä keinoin he mahdollisesti tuntevat velvollisuudekseen tarjota varoja sen kääntämiseen muille kielille.”

Sanotut ohjeet vastaanotettuaan kontaktikomission jäsenet ottivat huolehtiakseen *Urantia-kirjan* julkaisemisesta ja sen jakelusuunnitelmien laatimisesta.

Luvut julkaistiin juuri sellaisina, jollaisina ne vastaanotimme. Kontaktikomisioilaisilla ei ollut mitään toimituksellisia valtuuksia. Tehtävämme rajoittui ”oikeinkirjoitukseen, isojen kirjainten käyttöön ja välimerkkeihin.”

Ennen elokuussa 1939 tapahtunutta poismenoaan tri Lena K. Sadler oli kerännyt noin 20.000 dollaria julkaisurahastoon, ja kyseisiä varoja käytettiin kirjan latomis- ja painolevyjen valmistuskuluihin.

Urantia-säätiö

Sanotut *Urantia-kirjan* painolevyt toimivat Urantia-säätiön muodostamisen perustana. Illinois’n osavaltion lakien mukaisesti tapahtunut säätiön perustaminen tapahtui 11.1.1950. Ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat

William M. Hales, presidentti
William S. Sadler, Jr., varapresidentti
Emma L. Christensen, sihteeri
Wilfred C. Kellogg, rahastonhoitaja
Edith Cook, apulaissihteeri.

Tuli tietoon, että yksi Foorumin varakkaista jäsenistä halusi lahjoittaa 50.000 dollaria kirjan julkaisemiseen. Ohjeiden mukaisesti tämä estettiin, sillä meille sanottiin, että oli parasta antaa kaikille asianosaisille tilaisuus lahjoittaa varoja julkaisurahastoon.

Niinpä esitettiin vetoamus 50.000 dollarin keräämiseksi 10.000 kappaleen painoksen kustannusten kattamiseen. Vetoamukseen vastattiin välittömästi. Lahjoitettu määrä oli yli 49.000 dollaria. Säätiön toimiston vastaanottama ensimmäinen tuhannen dollarin lahjoitus oli edesmenneeltä arktisten alueiden tutkimusmatkailijalta Hubert Wilkinsiltä.

Kirja julkaistiin kansainvälisin tekijänoikeuksin suojattuna 12.10.1955.

Urantia-veljeskunta

Oli väistämätöntä, että *Urantia-kirjan* opetuksista kehkeytyisi jonkinlainen kanssakäymisjärjestö. Kaikki asiasta kiinnostuneet osasivat nähdä, että Urantia-opetukset olivat kristittyjen uskovien lahkoutumista vastaan. Oli selvää, ettei Urantia-ilmoituksen tarkoituksena ollut uuden kirkon aikaansaaminen.

Niinpä ryhmä kirjan opetuksiin uskovia ja sen levittämisestä kiinnostuneita henkilöitä kokoontui 2.1.1955 Chicagoon ja pani täytöntöön Urantia-uskovien vapaaehtoisen kanssakäymisjärjestön, Urantia-veljeskunnan (Urantia Brotherhood), järjestäytymisen. Ryhmä koostui 36:sta Urantia-veljeskunnan peruskirjajäsenestä.

Hyväksyttiin peruskirja ja säännöt, ja tuosta päivästä lähtien eri puolille Yhdysvaltoja on muodostettu lukuisia Urantia-seuroja.

Kun vähintään kymmenen *Urantia-kirjan* opetuksia tuntevaa ja niihin uskovaa henkilöä niin haluaa, heistä voidaan muodostaa Urantia-seura.

Jonkin kirkon tai muun järjestön jäsenyys ei estä jäsenyyttä Urantia-seurassa.

Veljeskunnan alkuperäiset organisoiijat ja heidän jälkeensä seuranneet saivat tehtäväkseen ohjata järjestöä ensimmäiset yhdeksän vuotta. Sen jälkeen veljeskuntaa ohjasivat kolmivuositaisen valtuutettujen yleiskokouksen päätökset. Yleiskokous koostuu kaikkien Urantia-seurojen valtuutetuista.

Veljeskunnan toimialakomiteat ovat seuraavat:

Oikeudellinen komitea
Peruskirjakomitea
Veljellisten suhteiden komitea
Kotimaisten yhteyksien komitea
Ulkomaisten yhteyksien komitea
Koulutuskomitea
Julkaisukomitea
Rahoituskomitea
Sekalaisten toimintojen komitea

Komiteoiden puheenjohtajat ja veljeskunnan virkailijat muodostavat veljeskunnan toimeenpanevan komitean.

Veljeskunnan tarkoitus on ilmaistu oivallisella tavalla sen sääntöjen johdannossa.

Johdanto

”Koska olemme mitä juhlallisimmin vakuutuneita siitä, että ihmisen lohdullisuus, onnellisuus ja hyvinvointi kohenevat siitä, että luodaan organisaatio, joka omistautuu jäljempänä julkittujen tavoitteiden toteuttamiseen, ja että se voidaan toteuttaa parhaiten sellaisten ihmisten keskinäiseen avunantoon ja yhdistymiseen perustuvan järjestön avulla, jotka toimivat yhdessä yhteisen asian hyväksi, yhdistymme näin ollen

vapaaehtoiseksi yhdistykseksi ja seuraksi, jonka nimi on Urantia-veljeskunta, ja tällä teolla hyväksymme ja asetamme Urantia-veljeskunnalle nämä säännöt.”

Alkuperäisistä 36 perustajajäsenestä muodotui yleisneuvosto, jonka oli määrä hallita veljeskuntaa ensimmäiset yhdeksän vuotta.

Chicagon ensimmäinen Urantia-seura järjestäytyi 17.6.1956, ja sille myönnettiin toimilupa numero 1. Seurassa oli 34 peruskirjajäsentä.

— — —

[Urantia-veljeskunnan toiminta tässä muodossa päättyi vuonna 1989. Toimituksen huomautus]

Urantia-kirjan jakelu

Urantia-kirjan julkaisemisen aikaan meille tehtiin monia ehdotuksia menetelmistä, joita meidän tulisi käyttää sen jakelemisessa. Ohjeet ovat esitettävissä lyhyesti seuraavasti:

1. Tutkikaa Jeesuksen käyttämiä menetelmiä silloin, kun hän teki työtään tunnetuksi maan päällä. Pankaa merkille, miten huomaamattomasti hän ensi vaiheessa toimi — peräti usein hän jopa jonkin ihmeen tapahtuttua kehotti hoivansa kohdetta seuraavin sanoin: ”Älä kerro kenellekään, mitä sinulle tapahtui.”
2. Meitä neuvottiin välttämään kaikkia pyrkimyksiä saada kirjalle välitöntä ja näyttävää huomiota.

Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä

MATTI TOSSAVAINEN
(Osa 1/2)

Tässä artikkelissa, josta nyt julkaistaan ensimmäinen osa, yritän kartoittaa Ajatuksensuuntaajan erilaisia *Urantia-kirjassa* esitettyjä keinoja vaikuttaa ihmismieleen. Esitys ei pyri olemaan kaiken kattava, vaan korkeintaan edustava näkemys *Urantia-kirjan* opetuksista. Re-

ferenssi viitteet kuvaavat yhtä lailla joitain asiaan liittyviä viitteitä — onhan *Urantia-kirja* laaja teos.

Ajatuksensuuntaajan funktio Universaalisen Isän käsittämisessä on tavattoman monitahoinen tehtävä. Yrittäessäni jäsentää *Urantia-kirjassa* esi-

tettyjä näkemyksiä loogiseksi kokonaisuudeksi olen joutunut väkisinkin permutaatio-ongelman eteen: monet Suuntaajan tehtävistä luokitellessa monistuvat ja erilaistuvat ja niiden looginen esittäminen on tavattoman vaikeaa. Valitsinkin helpomman tien edetä: pyrin yksinkertaisesti kirjaan viittaamalla kuvaamaan lyhykäisesti yksittäisiä funktioita enkä niinkään koostamaan sulatettua ja hyvin pureskeltua versiota Suuntaajan toimista – ehkäpä meillä kenelläkään ei ole siihen edes edellytyksiäkään. Vaikka esitystapa väkisinkin muuttuu luettelomaiseksi, saattaapa olla, että näiden yksittäisten Suuntaajan tehtävien kuvaaminen herättää lukijoissa juuri sitä kaipuuta ja rakkautta Isää kohtaan, jota itse Suuntaajat meille niin mieluisasti välittävät.

Kommunikaatiokuilu

Tarkasteltaessa Universaalisen Isän ja ihmispersoonallisuuden välistä suhdetta törmätään lähes ylipääsemättömään kommunikaatiokuiluun. Isä täydellisenä, infiniittisenä persoonallisuutena sisältää kaiken olevaisen, aktuaalistuneen ja potentiaalisen, alun ja lopun, mutta ihminen on Isästä kauimmaisena oleva tahdollinen persoonallisuuden omaava ymmärryskyvyltään varsin rajallinen Isän luoma olento. Äärettömän Jumalan mitta-kaavassa äärellinen pieni ihmisluotu, kuolevainen, kohtaa mahdottoman ja ylipääsemättömän rajan infiniittisen ja absoluuttisen Jumalan ymmärtämiseksi. Tämä kuilu estää kaiken suoran kommunikaation Isän ja luodun välillä (34:5). Jumalan infiniittisyydestä johtuen yhdenkään luodun, ali-infiniittisen olennon, on mahdoton käsittää jumalallisia suunnitelmia ja tarkoituksia.

Luodun olennon mieli ei reagoi suoraan Universaaliseen Isään (47:3). Suoran kommunikaation puuttumisen vuoksi Isän onkin pitänyt löytää muita keinoja, joilla yhteydenpito Luojan ja luodun välillä olisi mahdollista. Alas laskeutuvat Jumalan Pojat kuuluvat näihin järjestelyihin, joista Jeesus on meille läheisin. Mutta ihmispersoonallisuuden kannalta keskeisin on Ajatuksensuuntaajan läsnäolo meidän mielessämme (34:6, 997:5).

Taivaallisen Isän edustaja ja Isän rakkauden henkilökohtaistaja

Ajatuksensuuntaajan tärkein perustehtävä ihmis-mielessä, funktio, on edustaa Taivaallista Isää (1185:1). Tämä yleistävä jakautuu moniin osatehtäviin, joista *Urantia-kirjassa* tuodaan esille kymmeniä selkeästi eriytyviä kokonaisuuksia.

Tunnettujen toimintatapojen lisäksi lieenee olemassa lukuisia meille tuntemattomia Suuntaajan toimintatapoja. Onhan Suuntaaja osa Jumalasta ja siten osa meille käsittämättömästä infiniittisyyden aktuaalistuneisuudesta ja potentiaalisuudesta.

Jumalan rakkaus kohdistuu meihin kaikkiin ja on yleispätevää. Rakkaus tullakseen esille ja saadakseen toiminnallisen muodon edellyttää kuitenkin kahden persoonallisuuden – tässä tapauksessa Jumalan ja ihmisen välistä – keskinäistä suhdetta. Suuntaaja on se Jumalan väline, joka tekee Jumalan kullekin luodulle osoittamasta rakkaudesta henkilökohtaisen (40:2).

Jumaluusläsnäolo ihmisen mielessä, mielen kaunistaja ja henkistäjä

Persoonallisuus voi kokea jumaluuden läsnäolon, ja vaikka läsnäolon kokemus on täysin persoonallisuuden henkilökohtainen tunne eikä se ole mitenkään koettavissa toisten persoonallisuuksien kanssa, se on tavattoman dominoiva ja ihmisiä ohjaava. Jumalaa tuntevat ovat kokeneet sen tosiasiassa, että hän on läsnä (24:6). Siitä huolimatta, että Ajatuksensuuntaaja edustaa jumaluusläsnäoloa mielessämme (39:1, 1193:2, 997:5, 1203:3, 1204:5), Ajatuksensuuntaajalla ei ole mitään mekanisme, jolla se voisi pitää suoraa yhteyttä ihmismieleemme (1104:5). Lisäksi Opastajan on äärimmäisen vaikea opastaa meitä, koska meiltä puuttuu uskallusta ja päätöksentekokykyä sekä jumalalliselle johdatukselle pyhittynyttä yhteistyöhalua (1207:5). Vaikka Ajatuksensuuntaajista sanotaankin: – *ne ovat Jumala* [1177:3], on silti epävarmaa, kykenevätkö edes tällaiset jumalalliset lahjatkaan paljastamaan finiittiselle luodulle infiniittisen Jumalan olemuksen. Luotu voi ymmärtää Luojaansa tarkoituksia vain välähdyksittäin ylösnousemusuran etenemisen myötä (35:3).

Kuolevaisen aineellisen mielen on tavattoman vaikeaa tiedostaa Suuntaajien henkitoimintaa (65:1) jopa siitä huolimatta, että ne ovat äärimmäisen lähellä meitä mielessämme, vaikkakaan eivät vielä integroituneena osana mieltämme. Ajatuksensuuntaajat eivät ole fyysisten maailmojen luotujen elimellinen osa eikä niistä tulisi ajatella, että ne elävät ihmisen aivoissa (1203:3) tai missään muussakaan fyysisessä elimessä. Olemme varsin tietämättömiä niistä ponnisteluista, joita Ajatuksensuuntaaja tekee taukoamatta mielemme henkistämiseksi (1207:2). Jumala sopeuttaa itsensä meidän ali-infiniittiseen mieleemme Ajatuksensuuntaajien kautta (47:3). Suuntaajien toiminnan

tuloksesta sanotaan, että se kaunistaa kuolevaisen mieltä (34:6).

Isän ja luodun persoonallisen kanssakäymisen helpottaja

Persoonallisuus on aina uniikkia ja ainutlaatuista niin, ettei kahta samanlaista ilmenemää löydy sen paremmin ikuisessa menneisyydessä, nykyhetkessä kuin ikuisessa tulevaisuudessakaan. Tätä persoonallisuuden julkituloa kohottaa laadullisesti Suuntaajan läsnäolo ja toiminta (194:3). Käsitys Isän persoonallisuudesta helpottaa toveruutta ja ystävyyttä, suosii älyperäistä palvontaa ja edistää luottavaisuutta. Vain persoonallisuudet voivat pitää yhteyttä keskenään, vain persoonallisuudet voivat tehdä valintoja, luotu jopa ylösnousemusuraansa vastaan. Voimat eivät keskustele, vaan ne vaikuttavat lainalaisuuksiensa mukaan ja niiden päämäärä on ennalta määrätty. Persoonallisuuksien välillä esiintyy aina vuorovaikutussuhde. Tätä suhdetta helpottaa persoonattoman Suuntaajan läsnäolo (31:1).

Jumaluuden infiniittisyydestä johtuen Isä ei voi koskaan persoonallisuutena laskeutua alas luodun luokse pitääkseen suoraa yhteyttä luotuunsa, vaan Hän on meissä Suuntaajansa kautta. Näin Isä, joka on meistä kaikkein kauimmaisena, tulee kaikkein lähimmäksi meitä (445:4). Ajatuksensuuntaajat ovat todisteita, jotka osoittavat, että jopa absoluuttinen Jumala (absoluuttina) voi ottaa ja tosiasiaassa ottaakin suoran yhteyden tahdollisista luoduista alimpaan ja vähäisimpään (1264:3).

Aineellisen ja hengellisen maailman yhteen nivoja

Aineellinen ja sielullinen sekä myös henkinen maailma nivoutuvat toisiinsa. Ajatuksensuuntaaja tekee monivaiheisten välittäjäolentojen ketjun toiminnan henkilökohtaisesti mielekkääksi (425:1).

Luodun elämänuran ihannemallin luoja

Ennen kuin Ajatuksensuuntaaja laskeutuu ihmismieleen, hänellä on mukanaan kohteensa älyllisen ja hengellisen kehittämisen hyväksi ennalta laadittu suunnitelma (1204:5). Tämä suunnitelma perustuu täydelliseen tietämykseen luodun statuksesta ja kehittämispotentiaalista. Kenenkään ei ole pakko hyväksyä jumalallista predestinaatiota sellaisenaan tai osittain, mutta luodun kannalta se tietää automaattisesti poikkeamista parhaasta mahdollisesta ylösnousemusurasta – viivytystä tai

täysimääräisessä hylkäämisessä ylösnousemusuran päättymistä. Mikäli luotu ei kykene suoriutumaan omasta osuudestaan kuin osittain, eli Ajatuksensuuntaaja ei kykene tallentamaan ihmiskohteensa kokemukseen suunnitelmansa mukaisia asioita, hän siirtää ne toteutettavaksi seuraavilla kehityksen kehillä (1191:3).

Ylösnousemusuran henkinen johdattaja

Ajatuksensuuntaajan tehtävänä on saada aikaan sellaisia järjestelyjä, joihin luotu voi mieluusti suostua (1204:5). Hän haluaa vaihtaa pelontunteen luottamuksesta kertovaksi vakaumukseksi. Mutta tällaisia muutoksia Suuntaaja ei saa tehdyksi mekaanisesti eikä mielivaltaisesti. Se on luodun tehtävä. Hänen on niistä päätettävä. Toistettaessa päätöksiä rakennetaan henkinen tukipiste, jota käyttäen Suuntaaja vipuaa luodun ylentävään ja eteenpäin vievään valaistumiseen (1192:3).

Näin luotu saa erehtymätöntä ohjausta, askel askeleelta, elämä elämältä, aikakaudesta toiseen, kunnes hän seisoo Universaalisen Isän edessä Paratiisissa (39:4). Jos ihmismieli on vilpittömästi ja henkisesti motivoitunut, jos hän päättää täysin noudattaa Isän tahtoa ja tulla hänen kaltaisekseen, ei ole olemassa mitään sellaista tekijää, joka estää sielua nousemasta Paratiisiin Isän luokse (63:5).

Ajatuksensuuntaaja ei pysähdy koskaan (452:2) ja hän työskentelee levotta (1183:2), jotta hän voisi ylentää kuolevaismielen ja nostaa sielun Paratiisiin täydellisyyden jumalallisiin korkeuksiin ja hengellisille tasoille (1185:1).

Palvontavirikkeen vahvistaja

Isän palvonta on paratiisiolemassaolon korkein ilo (304:3). Sitä se voi olla myös kuolevaiselle persoonallisuudelle fyysisen elämän aikana. *Palvontavirike on enimmäkseen peräisin korkeampien mielenauttajien henkisistä yllykkeistä, joita Suuntaajan johdatukset vielä vahvistavat.* [1245:4] Palvontavirike on yllyke Jumalan palvontaan, kun palvontakokemus on vuorostaan ihmisen mielen yritys asettua yhteyteen Jumalan kanssa.

Isän palvontakokemuksen mahdollistaja

Finiittiset luodut voivat Seitsenkertaisen Jumalan ja Ajatuksensuuntaajan huolenpidon avulla taivoittaa luodun palvontakokemuksen Universaalista Isästä (471:5).

Palvontakokemus sisältää kumppaniksi annetun Suuntaajan ylevän yrityksen viestittää jumalalliselle Isälle

ihmissielun – Jumalaa etsivän kuolevaisen mielen ja Jumalaa paljastavan kuolemattoman Suuntaajan yhteisluomuksen – sanoin kuvaamattomat kaipaukset ja kielin kertomattomat hartaat pyrkimykset. Näin ollen palvonta on teko, jolla aineellinen mieli, yhteydessään olevan hengen opastuksessa, myöntyy hengellistyvän minän yritykseen asettua yhteyteen Jumalan kanssa Universaalisen Isän uskonpoikana. Kuolevainen mieli antaa suostumuksensa palvontaan, kuolematon sielu halajaa palvontaa ja antaa sille alkusysäyksen, jumalallinen Suuntaajaläsnäolo toimii tämän palvonnan johtajana kuolevaisen mielen ja kehittyvän kuolemattoman sielun puolesta. Aidosta palvonnasta tulee loppujen lopuksi neljällä kosmisella tasolla toteutuva kokemus: älyllisellä, morontiaallisella, hengellisellä ja persoonallisella – mielen, sielun ja hengen tietoisuutta ja niiden yhdistymistä persoonallisuudessa. [66:4]

Henkistä arvoa sisältävien kokemusten talentaminen

Ajatuksensuuntaajalla on mielenkiintoinen tehtävä säilyttää kuolevaisen kaikki henkistä arvoa sisältävät kokemukset muistiaineiston muodossa. Isän valtakunnassa ei mikään, millä on henkistä arvoa, häviä hukkaan. Sen sijaan kokemukset, joilla ei ole henkistä merkitystä, ovat toteutessaan jo tehtävänsä tehneet, eikä niitä sen jälkeen enää tarvita eikä Suuntaaja niitä säilytä. Mikäli ihminen hylkää ikuisen elämänuran, hänen inhimillisen kokemuksensa reaaliset hengelliset arvot jäävät kuitenkin olemaan osana Ajatuksensuuntaajan edelleen jatkuvaa kokemusta. [195:9] Me emme koskaan menetä yhtään sellaista ominaisuutta, joka kerran meillä oli, sillä Suuntaajat kulkevat kanssamme koko matkan, osana meitä, todellisuudessa meinä (498:10). Tästä voimme päätellä myös, että meidän henkistä arvoa sisältävät kokemuksemme eivät vielä ole tehneet lopullista tehtävänsä tai tulleet pysyviksi ominaisuuksiksemme. Ne odottavat uusia mahdollisuuksia tullakseen esiin ja paljastetuiksi.

Jos jäätte eloon, ne [Suuntaajat] herättävät kuolleista jokaisen arvollisen aarteen, joka kuolevaisen mieleen kätkeytyy. [1207:4]

Erikoislahjakkuuden lähde

Joillekin ihmisille suodun erikoislahjakkuuden lähteitä on kolme: 1) synnynnäinen taipumus, 2) Ajatuksensuuntaajan aikaisemmat synnynnäistä taipumusta tukevat johdatukset ja 3) henkitaiteilijoiden valtuuttaminen. Erikoislahjakkuus pohjautuu aina luontaiseen synnynnäiseen taipumukseen,

perimään. Siten erikoiskyky ei ole jumaluuksien satunnaisesti antama ominaisuus, vaan aina luontaista taipumusta täydentävä kyky. Ajatuksensuuntaajan kokemukset muiden maailmojen luoduista suuresti helpottavat synnynnäisten taipumusten esiintuloa. Siinä tapauksessa, että ihmismieli ja Suuntaaja ovat epätavallisen kyvykkäitä, henkitaiteilijat voidaan valtuuttaa toimimaan näiden kykyjen harmonisoijina ja muutoinkin auttamaan ja innoittamaan näitä kuolevaisia niin, että he pyrkivät kohti alati täydellistyviä ihanteita ja yrittävät niiden yhä laajempaa kuvaamista koko maailman mielenlennykseksi. [507:7]

Avunanto ihmisten väliselle korkeammanmuotoiselle älylliselle kanssakäymiselle

Ihmiset välittävät toisilleen tunteita, ajatuksia ja tahtotiloja. Eläimet sen sijaan kokevat yhteenkuuluvuuden tunteita, mutta käsityksiä ne eivät vaihda. Ajatuksensuuntaajat ovat välttämättömiä korkeammanlaatuiselle ajatustenvaihdolle ihmisten kesken siinä vaiheessa, kun puhekieli alkaa kehittyä ihmisten keskuuteen. (1198:4)

Työskentely nukkuessa

Ajatuksensuuntaajat eivät lepää – edes silloinkaan, kun niiden asuttama kohde, luotu, lepää nukkuessaan. Luodun kehitystasosta johtuen on toki tavattoman vaikea mennä erottamaan sitä, mikä on Suuntaajasta lähtöisin, mikä normaalista unennäöstä ja mikä on alitajuisen mielen tuotetta. On parempi hylätä jumalallinen sanoma oman mielen tuotteena kuin ylentää inhimillisen mielen ilmentymät jumalallisiksi ilmauksiksi (1208:4). Moni ”ismi” on saanut alkunsa juuri näistä ihmisen mielen vääristäneistä viesteistä (1207:5).

Kanssakäyminen ylitajuisen mielen alueella

Ihmisrodun kehityksen varhaisempina aikoina ja vielä nykyäänkin rukoulu on keskitason ihmisen jokapäiväisessä kokemuksessa varsin suurelta osin ilmiö, jossa ihminen seurustelee oman alitajuntansa kanssa. Mutta on olemassa myös sellainen rukouksen alue, jossa älyllisesti valpas ja hengellisesti edistynyt yksilö enemmässä tai vähemmässä määrin saavuttaa yhteyden ihmismielen ylitajuihin tasoisiin – sisimmässä olevan Ajatuksensuuntaajan toimipiiriin. On sitä paitsi olemassa aidon rukouksen ehdottomasti hengellinen osa-alue, jonka kohdalla on kysymys rukouksen vastaanottamisesta ja tiedostamisesta universumin hengellisten voimien toimesta ja joka on täysin erillään kaikesta inhimillisestä ja älyllisestä yhteydestä. [996:4]

Muistakaa, että Ajatuksensuuntaajan vaikutus on enimmältään, jos kohta ei kokonaan, ylittävännäinen kokemus. [1208:4]

Usko-ymmärrys eli hengellinen intuitio

Meillä on tässä vaikea käsite nimeltään usko-ymmärrys, josta *Urantia-kirjassa* käytetään myös nimitystä hengellinen intuitio. Lähteeksi mainitaan kosmisen mielen yhdessä Isän ihmiselle lahjoittaman Ajatuksensuuntaajan kanssa antama ominaisuus. Sielun äly on Pyhän Hengen anti ja hengellinen filosofia vuorostaan Totuuden Hengen anti. Näiden henkipersonallisuuksien koodinoinninen ja toisiinsa liittyminen tekevät ihmisestä potentiaalisen kohtalonsa osalta henkipersonallisuuden. (1108:1)

Pahuuden ja sen seurausten kokeminen

Ajatuksensuuntaaja osallistuu väistämättä ihmisen jokapäiväiseen elämään asumalla mielessämme. Vaikka Suuntaaja työskentelee ainoastaan henkisten arvojen puolesta ja vaikka hän on kiinnostunut viime kädessä niistä, hän mieleemme teljettynä joutuu kokemaan myös ihmisen ajattelun pahuuden ja sen seuraukset (45:3). Tekemällä pahaa luotu kirjaimellisesti piinaa Luojaansa osaa – Suuntaajaa. Miten Suuntaaja todellisuudessa kokee pahuuden, ihmisluonteen heikkoudet, ristiriidat, jopa paatuneisuuden, emme tiedä. Tosin tiedämme, että Suuntaaja edustaa täydellisyyttä ja on kuin Jumala itse eikä hänessä pahuutta ole. Suuntaajan täydellisyydestä kumpuava ymmärrys, rakkaus ja kaiken käsityskyky ovat ominaisuuksiltaan absoluuttisia. Suuntaaja on yksinkertaisesti immuuni pahalle – täysin kykenemätön pahaan. Mutta koska Suuntaaja on aikatietoinen, joutuu hän osallistumaan kohteensa kärsimyksiin – ajassa ja ajan kanssa.

Reserviläisten tietoaineiston siirtäminen seuraajalle

Joukko henkiseltä kehitystasoltaan korkeita luotuja nimitetään erityyppisiin reserviläisjoukkoihin – useimmiten heidän itsensä tietämättä (1258:1–2). Reserviläiset toimivat planeetan historiaa koskevan tietoaineiston tiedostamattomina säilyttäjinä. Reserviläisen kuollessa tämän mielessä oleva keskeinen tietoinen siirretään luovuttajalta seuraajalle kummankin Ajatuksen-

suuntaajan yhteistyöllä (1258:2). Ainakin tämä Ajatuksensuuntaajien yhteistyö on selvä viittaus siihen, että Ajatuksensuuntaajat kommunikoivat ja myös työskentelevät yhdessä toistensa kanssa.

Ihmisen ja Jumala Isän yhdentäjä

Ihminen kaipaa jumalallista yhtenäisyyttä eli kokemusta olla luojansa kanssa joiltakin ominaisuuksiltaan yhteneväinen, sillä luotu sisältää taustansa vuoksi luojansa ominaisuuksia. Fyysinen maailmankaikkeus yhdentyy Paratiisin saareissa, älyllinen maailmankaikkeus yhdentyy Myötätöimijassa ja hengellinen maailmankaikkeus yhdentyy Iankaikkisen Pojan persoonallisuudessa. Sen sijaan luotu ajallisuudessa ja avaruudessa eläessään yhdentyy Isässä suoraan sen suhteen avulla, joka vallitsee Ajatuksensuuntaajan ja Isän välillä. (42:8)

Suora yhteydenpito

Ihmisen *sisimmässä olevan hengen on täysin mahdollista saada suora yhteys ihmispersoonallisuuden päätöksistä määrääviin voimiin niin, että se antaa luodun kokonaan pyhittäytyneelle tahdolle kyvyn tehdä hämmästyttäviä tekoja, jotka ilmentävät uskollista omistautumista sille, mikä on Paratiisin-Isän tahto ja miten hän haluaa asiat tehtävän. [756:8]* Hyvä yhteydenpitotapa Ajatuksensuuntaajan kanssa on terveellinen mietiskelevä palvonta ja kiitosrukous (1100:1). Suoraa yhteydenpitoa ei tule missään tapauksessa sekoittaa mystisiin kokemuksiin. Aikanaan suora yhteydenpito luodun ja Ajatuksensuuntaajan välillä on tiettyssä kehityksen vaiheessa joka tapauksessa toteutuva, ellei luotu hylkää jumalallista suunnitelmaa.

Mitä tarkoittanee ihmismielen ylitietoinen palvonnallinen yhteys henkeen? Sen kerrotaan olevan Suuntaajan epäsuoraa ja tiedostamatonta kommunikointia kohteensa kanssa ylevien ylitietoisien kokemusten aikana (1203:3).

Eräs asia olisi kuitenkin ymmärrettävä: vaikka olosuhteet olisivat kuinka suotuisat mystisille ilmiöille, kenelläkään meillä ei tulisi olla yhteyden saamiseksi Paratiisin Isään alitajuisia harhoja tai ylitajuisia illuusioita. Eikä niitä ollut myöskään Jeesuksella (1100:2).

(Jatkuu tulevassa Heijasteen numerossa.)

Uskonto universaalina ilmiönä ihmisen kokemuksessa

EIJA SEPPÄNEN-BOLOTINSKI

Miksi valitsin tällä kertaa aiheeksi tämän ”Uskonnon universaalisuus ihmisen kokemuksessa”, johtuu monesta tekijästä. *Urantia-kirjaa* aktiivisesti opiskeleville ihmisille tarvinnee tuskin todistaa, että uskonnon ilmiö ihmisen kokemuksessa on todellinen. Minulla sattui kuitenkin olemaan valmiina luentopohja, jonka avulla olin aiemmin keväällä 2000 perhelääkärikoulutuksessa todistanut monille varmasti aika tieteellisen maailmankatsomuksen omaaville ihmisille, että myös uskonto on oleellinen, jopa biologinen, sosiaalinen, psykologinen ja hengellinen osa-alue inhimillistä olemassaoloa sekä sen eron, mikä vallitsee psykologisten ja hengellisten ilmiöiden välillä.

Olen lisäksi kuitenkin varma, että myös *Urantia-kirjaa* lukeville on mielenkiintoista kuulla muun muassa ns. uskonnon biologisesta puolesta esimerkiksi neuroteologian tutkimusten pohjalta.

Aihetta käsitellessäni pyrin ensin vastaamaan kysymykseen ”Mitä uskonto on?” Sen oppikirjan mukaan, jota minä luin koulussa 70-luvulla, uskonnolla tarkoitetaan ”sellaisen ilmiön tai olennon kohtaamista, jonka edessä ihminen tuntee kunnioittavaa pelkoa, jonka hän kokee itsensä yläpuolella olevaksi ja josta hän tuntee olevansa riippuvainen. Tätä uskonnon kohdetta voidaan sanoa ’pyhäksi’, yliluonnolliseksi tai jumalaksi, jumaluudeksi ja uskontotieteellisesti numeeniseksi todellisuudeksi. Uskonto on pyhän kohtaamisen lisäksi myös tämän kokemuksen ilmaisemista eli kulttia.”

Urantia-kirjasta löysin seuraavat määritelmät uskonnon kehittymiselle:

– – alkeellisella uskonnolla oli biologinen alkuperä ja luonnollinen, evoluution mukainen kehityskulku. Korkeammilla eläimillä on kyllä pelkoja, mutta niillä ei ole kuvitelmia, niinpä niillä ei ole myöskään uskontoa. Ihminen luo alkeelliset uskontonsa peloistaan, ja hän luo ne kuvitelmiensa välityksellä. [944:1]

Palvonnan henki antoi peruuttamattoman alkusysäyksen ihmisen palvonnantarpeelle, olkoonkin että palvonnanhalun vaikuttimena sitten, kun se sai näkyvät ilmenemismuodot, oli eläimellinen pelko, ja vaikka sen varhaisin harjoittaminen keskittyikin luonnonkohteisiin. [948:6]

Täytyy muistaa, että tunne, ei ajattelu, oli koko evolutionaarista kehitystä ohjaava ja ballitseva tekijä. [948:7]

Kun palvonnantarvetta ohjaa ja opastaa viisaus, mietiskelevä ja kokemuseräinen ajattelu, siitä alkaa kehityä todelliseksi uskonnoksi katsottava ilmiö. Kun seitsemäs auttajahenki, viisaudenhenki, pääsee vaikuttamaan täydellä voimallaan, silloin ihminen alkaa palvonnassaan kääntää selkäänsä luonnolle ja luonnon esineille ja kääntyy luonnon Jumalan ja kaikkien luonnonoloiden ikuisen Luojan puoleen. [948:8]

Uskonnon kehittyminen sitä edeltävästä ja alkeellisesta palvonnantarpeesta ei ole ilmoituksen varassa. Ihmismielen normaali toiminta universaaliseen henkivarustukseen kuuluvien kuudennen ja seitsemännen mielenauttajahengen ohjaavan vaikutuksen kohteena, on täysin riittävää tällaisen kehityksen varmistamiseksi. [950:1]

Muita varhaisen kehitysuskonnon syntyyn vaikuttaneita tekijöitä

- Inhimilliset sattuman kokemukset – hyvä ja huono onni (s. 950). **Sattuma personoitiin.** (s. 951)
- Tuska ja kärsimys. *Tuska ja kärsimys ovat kehityksen etenemiselle välttämättömiä.* [951:3]
- Kuolema ja sairaus henkimaailman toimintaa. **Oman voimattomuuden tajuaaminen.** (s. 952)
- **Aaveunet** – usko tulevaan elämään sai alkunsa unista.
Henkäys-uni -ajatusrakennelma → Sielun käsitteen kehittyminen (s. 952–953)
- Vainajahenkiympäristön kuvitelma – hyvät ja pahat henget → oikean ja väärän käsitteiden kehkeytyminen. (s. 955–956)

Ja tämä kaikki tapahtui jo kauan ennen kuin maailmalle oli esitetty yhtäkään ilmoitusta. [956:2]

Väärän pelon väkevällä ja kunnioitusta herättävällä voimalla alkukantainen uskonto muokkasi ihmismielen maaperää alkuperältään yliluonnollisen, aidosti hengellisen vaikuttajan – Ajatuksensuuntaajan – lahjoittamista varten. Ja aina siitä lähtien ovat jumalalliset Suuntaajat

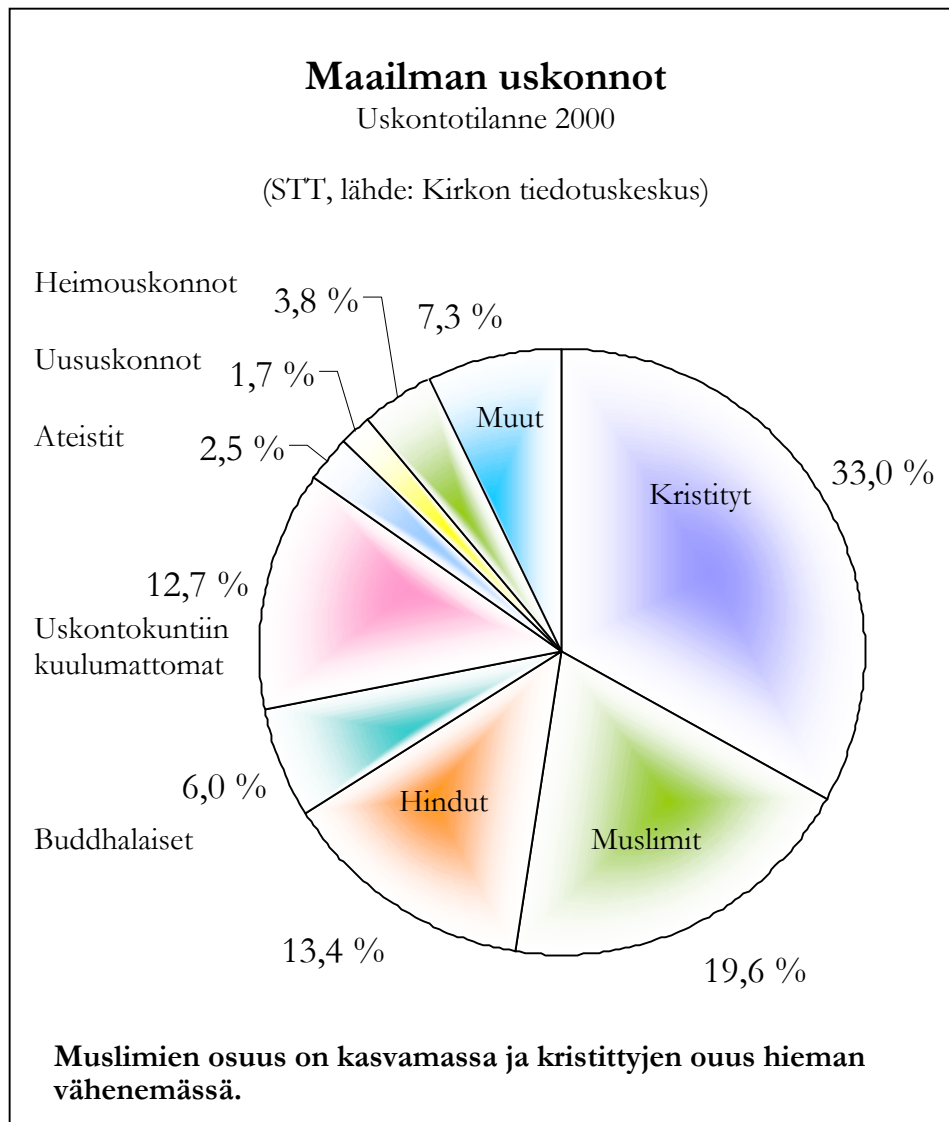
uurastaneet muuntaakseen jumalanpelon jumalanrakkaudeksi. [957:2]

Lisäksi uskonnot jaotellaan **monoteistisiin eli yksijumalaisiin** ja **panteismiin**, jolloin jumala

käsitetään persoonattomaksi, kaiken läpi tunkevaksi maailmanhengeksi.

Uskonnot ryhmitellään historiallisen levinneisyytensä ja sivistysmuotonsa perusteella **kansanuskontoihin** (→ maan hedelmällisyyden turvaaminen) ja **universaaleihin maailmanuskontoihin** (→ epätydyttävä tila, josta on pelastuttava parempaan). Nämä universaalit maailmanuskonnot sisältävät evolutionaarisista uskonnoista poikkeavana piirteenä ilmoituksen (juutalaisuus, islam, kristinusko) tai mystisen ikuisen maailmanjärjestyksen (Intian ja Kiinan uskonnot, hindulaisuus, buddhalaisuus, taolaisuus).

Tämänhetkinen tilanne uskontojen suhteen maailmassa on seuraava:

Uskonnot ryhmitellään sen mukaan, millaiseksi tämä numeerinen todellisuus eli pyhä, jumaluus, käsitetään:

1. **Animatismi** (sellaisten ilmiöiden ja esineiden pelkääminen ja palvominen, joiden uskotaan sisältävän yliluonnollista voimaa eli manaa; ovat persoonattomia).
2. **Animismi** (henkien, vainajien, sielujen palvonta; jatkossa luonnonvoimien, puiden ja muiden luontokappaleiden henkien palvonta).
3. **Luonnonuskonnot** (jokaisella merkittäväällä luonnonilmiöllä, esimerkiksi auringolla, kuulla, ukkosella ja sateella on oma valtiensa eli jumalansa).

Nämä ovat **polyteistisiä eli monijumalaisia** luonnonuskontoja.

raava:

Runsaasta 6 miljardista ihmisestä kristittyjä on noin 2 miljardia (34 %), muhamettilaisia noin 1,2 miljardia (24 %), hinduja 13 %, buddhalaisia 6 %, luonnonuskontoja edustavia 4 %, konfutselaisia noin 400 miljoonaa, taolaisia 50 miljoonaa ja Japanin šintolaisia noin 60 miljoonaa; ateisteja on vain noin 2,5 %.

Toisin sanoen, vaikka ihmiskunta on käynyt ainakin osassa maapalloa läpi rationalismin ja valistusfilosofian aikakauden, jolloin mm. **Nietzsche** julisti: ”Jumala on kuollut” ja ”Elä kuin viimeistä päivää” ja jolloin julistettiin, että uskonto on väärää tietoisuutta, hallusinaatiota, oopiumia, papiston petkutusta, jäännös menneestä, ei ihmisen eikä ihmiskunta ole suinkaan luopumassa uskonnosta. Päinvastoin uskonto on ihmisessä läsnäolevana universaalina ilmiönä aina olemassa, jopa itsensä negaationa! Ja mikä hämmästyttä-

vintä, ilmiönä jälleen laajenemassa ja voimistumassa.

Miksi näin on? Sen ymmärtääksemme siteeraan nyt 1900-luvun alussa eläneen ja vaikuttaneen amerikkalaisen psykologin ja filosofin **William Jamesin** tekstiä hänen kirjastaan *Uskonnollinen kokemus*: ”Se polttopiste, jonka ympärillä ihmisen uskonnollinen elämä liikkuu, on hänen kiinnostuksensa omaan kohtaloonsa. Jumalat, joihin uskotaan, kuuntelevat persoonallisia pyyntöjä. Uskonnossa ajatellaan persoonallisesti. Se on eräs uskonnon maailman perustotuuksia. Tänäpä, kuten aina, uskon ihminen sanoo kohtaavansa Jumalan henkilökohtaisissa kysymyksissä. Tiede taas on päätyntä tyystin hylkäämään persoonalliset näkökohdat. ’Uskontila’ on sekä biologinen että psyykinen tila ja on määriteltävissä niihin voimiin kuuluvaksi, joista ihmiset elävät. Sen täydellinen puuttuminen, anhedonia, merkitsee luhistumista. Kun uskontunnustus ja uskontila yhdistetään (nehän yhdessä muodostavat uskonnon), niiden yhteisvaikutus toimintaan ja kestävytyteen on niin valtavan suuri, että meidän on pakko lukea ne ihmiskunnan tärkeimpien biologisten funktioiden joukkoon.”

Urantia-kirjassa kommentoidaan **aivojen** osuutta uskonnolliseen kokemukseen seuraavasti:

Kuolevaisten ainoa fyysinen yhtäläisyys on aivo- ja hermojärjestelmä. — — Urantialaiset ovat kaksiaivoista tyyppiä — —. [566:1] Kaksipuoliskoista tyyppiä olevan urantialaisen aivokuoren perusteella voitte analogian avulla käsittää jotakin yksiaivoisesta tyylistä. Kolmiaivoisten luokkien kolmannet aivot ovat käsitettävissä parhaiten, kun ne ajatellaan alempien aivokerrosten eli aivojen alkeismuodon kehittymäksi, joka on kehittynyt sellaiseen pisteeseen, että se toimii pääasiassa fyysisten toimintojen valvojana vapauttaen kahdet ylempät aivot korkeampiin tehtäviin: toiset älyllisiin toimintoihin ja toiset toimintoihin, jotka merkitsevät Ajatuksensuuntaajan hengellisenä vastapuolena olemista. [566:2]

Kaksiaivoinen tyyppi on mielen korkeammasa hallinnassa samoin kuin älyllisen ja hengellisen keskinäisen vastaavuuden kehittämisessä hieman heikompi kuin kolmiaivoinen tyyppi (566:3).

Hengen vastaanottamisen mukaiset sarjat. On olemassa kolme mielen rakenteen ryhmää siltä osin, kun kysymyksessä on yhteys henkiasioihin. Tämä luokitus ei riipu siitä, kuuluuko kuolevainen yksi-, kaksivaiko kolmiaivoiseen luokkaan. Kysymys on ensisijassa rauhaskemiasta, eritoten tiettyjen aivolisäkkeeseen verrattavien rauhasien rakenteesta. Joidenkin maailmojen roduilla on yksi rauhanen, toisissa maailmoissa niitä on

urantialaisten tapaan kaksi, mutta on myös sfäärejä, joiden roduilla näitä ainutlaatuisia elimiä on kolmittain. Tällä erilaisella kemiallisella varustuksella on selvästikin tietty vaikutus luontaiseen mielikuvitukseen ja hengelliseen vastaanottavuuteen. [566:7]

Fyysisillä aivoilla ja niihin liittyvällä hermostolla on synnynnäinen kyky reagoida mielihovintaan, aivan kuten persoonallisuuden kehittyvä mieli omaa tietyn myötäsytntyyisen kyvyn hengen vastaanottamiseen — —. [738:3]

Olisi aina huomattava se ero, joka vallitsee ympäristöstä tuleviin ärsykekeisiin kohdistuvan fyysisen (sähkö-kemiallisen) ja mielellisen reagoinnin välillä, ja nämä puolestaan on kaikki tunnistettava hengellisistä toiminnoista erillään oleviksi ilmiöiksi. [739:4]

Etsin Internetistä ja kirjallisuudesta tietoa, onko aivoista löytynyt alueita, jotka vastaavat näinkin universaalisesta ilmiöstä eli uskonnollisesta kokemuksesta. Löysin mm. seuraavia tietoja hakusanan ”neuroteologia” kohdalta:

Fysiologian professori ja aivotutkija **Matti Bergström** arvioi kirjassaan *Hjärnans resurser - en bok om idéernas ursprung* (1990), että kaksi aivojen aktiviteetin päälähdettä ovat aivorunko, joka vastaanottaa sensorisia eli aistimuksellisia ärsykeitä toimien sattumanvaraisena generaattorina aktiviteeteille, kun taas cortex, aivokuori, muuttaa kokemuksen rationaaliseksi informaatioksi. Näiden tietoisuuden, aktiviteetin lähteiden välillä on sähkökenttä, ja missä kohden tätä kenttää järjestys ja epäjärjestys kohtaavat, on egon tyyssija, se subjektiivinen ”minä”, joka hallitsee käytöstämme ja valitsee toiminnan suunnan eli osallistuu myös arvovalintoihin, joihin kuuluu siis myös uskonto.

Luovuus ja arvojen valintakyky ovat Bergströmin mukaan sijainniltaan siinä kohdassa keskeistä minää, jossa sensoriset kaoottiset vaikutelmat primitiivisestä aivorungosta nousevina kohtaavat cortexin informaatiota kokoavan aktiivisuuden ja tuottavat egon evaluaatioon, arvioon, ja valintaan kykenevän sielunkyvyn, joka pyrkii synteesiä, holismia eli kokonaisuutta ja koheesiota eli kiinteyttä kohden, missä kohdassa arvot voisivat olla ristiriidattomasti toinen toistensa suhteen olemassa. Tällä aivojen rakenteeseen liittyvällä tekijällä on merkityksensä myös ihmiskollektiivin ja koko ihmiskunnan kannalta, koska tämä holismin ja koheesion tendenssi ilmenee ihmiskunnassa rauhanliikkeenä, harmonian, hyvyyden, sosiaalisen ja uskonnollisen paratiisin kaipuuna sekä rakkautena ihmisiä ja luontoa kohtaan.

Intuition kyvyn Bergström sijoittaa corpus callosumiin, aivopuoliskoja yhdistävään aivokur-

kiaiseen, joka eristää ja yhdistää aivojen oikean ja vasemman aivopuoliskon, minne hän sijoittaa yksilön ”minän” ja missä kohden holistinen, kokonaisvaltainen oikean aivopuoliskon dynamismi kohtaa vasemman aivopuoliskon informaatio-kuormitteisen ja -painotteisen tuotannon. Tässä kohden syntyy uutta informaatiota tämän aivopuoliskojen vuorovaikutuksen seurauksena: silloin tapahtuu luova arviointi, holistinen mielikuvituksellisuus koordinoituu yksityiskohtia sisältävän logiikan kanssa, estetiikka kohtaa tiedon maailman ja mystiikka koordinoituu vakaumukseksi.

Tri Bergström pitää kuitenkin epätodennäköisenä, että sielua tai ihmiskunnan henkeä löytyisi aivoista. Hänen johtopäätöksensä on ennemminkin, että yksilön individuaalisuuden korkeimmat liikkeelle panevat voimat sijaitsevat psykosähköisessä kentässä, joka ympäröi aivoja ja ulottuu jollekin etäisyydelle niistä.

Lisäksi löysin Internetistä artikkelin, jossa Pennsylvanian Philadelphiassa, USA:ssa, oli tutkittu uskonnollista autuuden kokemusta ja buddhalaisen meditaation aikaista tilaa, joiden aikana suurin aktiviteetti oli havaittu prefrontaalisessa cortexissa eli otsalohkon etuosissa kuorikerroksessa. Rauhan, yhtenäisyyden ja transsendenssin eli aistimaailman yläpuolella olemisen kokemusten aikana frontaali- eli otsalohkoissa oli lisääntynyttä aktiviteettia ja parietaali- eli päälakilohkoissa vähentynyttä aktiviteettia. Aivotutkijat **Newberg** ja **d’Aquila** totesivat v. 1993 tutkielmassaan *Why God won’t go away*, että transsendenttinen (aistimaailman yläpuolella oleva) intuitio eli välitön sisäinen käsittäminen on ikään kuin kiinnitettyä ihmisen mieleen. Nämä tutkijat totesivat, että koska aivojen rakenne on sellainen kuin se on meidän selviytymistämme varten, niin uskonto antaa vakuutuksen ja varmuuden, että on olemassa merkitystä ja kausaliteettia eli syy-suhteita tässä meille melko pelottavassa maailmassa. Täten uskonnolliset ja muut spirituaaliset kokemukset ovat aivojen meille tarjoamia selviytymiskeinoja, jotka auttavat meitä toimimaan ja antavat merkityksen elämälle. Näiden tutkijoiden mukaan aivojen manteliumake eli amygdala, joka siirtää sensoriset vaikutelmat emootioiksi, saa aikaan uskonnollisen syvän kunnioituksen, joka liittyy merkittäviin rituaalisiin asentoihin, esimerkiksi kumarruksiin ja ristinmerkkeihin.

Näiden tutkijoiden ihmetystä on herättänyt myös se, miten uskonnolliset rituaalit stimuloivat kahta autonomisen hermojärjestelmän eli ergo-

trooppista ”taistele tai pakene” -osaa, joka stressin aikana nostaa sydämen lyöntitiheyttä, verenpainetta ja hengityksen tiheyttä ja lisää lihasten aineenvaihduntaa, sekä tropotrooppista systeemiä, joka vastaa rauhoittumisen tilasta ja jonka aktivaation aikana sydämen lyöntitiheys laskee, hengitystiheys laskee ja solukasvu, ruoansulatus, relaksaatio ja uni tapahtuvat. Jos uskonnollinen rituaali on nopea, kuten esimerkiksi islamin sufimystikkojen pyöriminen eli dervissitanssi, tai hidas, kuten zen-buddhalainen meditaatio, eri osat aivoista aktivoituvat, mutta mieli käsittää ne tietoisuuden korkeampana tilana. Jos yhdessä tällaisessa systeemissä on hyvin korkean aktivaation tila, voi tapahtua ns. ”ylivuotaminen” siten, että lepotilassa oleva systeemi aktivoituu ja linjautuu samanaikaiseen aktivaatioon toisen systeemin kanssa. Tällainen duaalinen kummankin systeemin aktivoituminen voi johtaa valtavaan energian vapautumisen tuntemukseen, joka voi tuntua ihmisestä kuin ”valtamerelliseltä autuutta, onnea ja riemua” tai siltä kuin subjekti absorboituisi mietiskelynsä kohteeseen. Äärimmäisissä tapauksissa voi tapahtua kummankin autonomisen systeemin ”maksimaalinen tyhjentyminen”, mikä aiheuttaa aivoissa aktiviteetteja, jotka tajutaan ”absoluuttisena olemassaolon yhteytenä”. Tätä tilaa henkilöt kuvaavat sellaisena, jossa kaikki rajat olentojen välillä katoavat, tunne ajankulusta pysähtyy ja maailman kahtiajako minä itsen ja muiden välillä häviää.

Alkuperäisen ergo- tai tropotrooppisen suuntauksen mukaan mystikko kokee tässä tilassa joko Jumalan tai nirvanan kosmisen vapauden.

Joka tapauksessa aivotutkijat d’Aquila ja Newberg esittivät kaksi kysymystä: ”Voidaanko suuret mystiset kokemukset tulkita autenttisiksi välähdyksiksi todellisuuden olemuksesta tai perimmäisestä todellisuudesta? Vai ovatko valaistumiskokemukset vain aivojen vastaanottamaa omaa aktiviteettia?” Tutkijat vastaavat, ettei sitä voi varmasti tietää, mutta vakuuttavat kaikissa julkaisuissaan, että olisi liian yksinkertaista olettaa, että uskonnollinen kunnioitus, numinoosi visio ja mystinen kokemus olisivat pelkistettävissä neurokemiallisiin virtapiireihin. Eli heidän mukaansa olisi myös mahdollista, että muutokset aivojen toiminnassa olisivat tulosta eivätkä siis syynä tietoisuuden tasojen muutoksille.

Koskapa uskonnollisen kokemuksen vaikutus aivoihin voi olla näin voimakas, ei olekaan ihme,

että *Urantia-kirjassa* suositellaan tervejärkisempiä uskonnollisen kokemisen tapoja:

Olisi tehtävä selväksi, että lojaalisuudentunnustukset korkeimpia ihanteita kohtaan – psyykkinen, emotionaalinen ja hengellinen selvilläolo jumalatietoisuudesta – saattavat olla joko luonnollisen ja vähittäisen kasvun tulos tai toisinaan ne saatetaan kokea tietyissä elämän käännekohdissa, kuten kriisitilanteessa. Apostoli Paavali koki tuona ikimuistettavana päivänä Damaskuksen senttiellä juuri tällaisen äkillisen ja dramaattisen kääntymyksen. Gautama Siddharthalla oli samankaltainen kokemus sinä yönä, kun hän istui yksinäisyydessä ja yritti päästä selvyteen lopullisen totuuden mysteeristä. Monilla muilla on ollut samankaltaisia kokemuksia, ja toisaalta monet vilpittömät uskovat ovat edistyneet henges- *silman äkillistä kääntymystä.* [1099:1]

Useimmat niin kutsuttuihin uskonnollisiin kääntymyksiin yhdistetyt dramaattiset ilmiöt ovat luonteeltaan täysin psykologisia, mutta aina silloin tällöin ilmenee toki kokemuksia, jotka ovat alkuperältään myös hengellisiä. [1099:2]

[On] olemassa – – ylöspäin nousevan äyllisen toiminnan alue, joka muodostaa ylitajuisuuden tason, ryöhykkeen, jolla ollaan välittömässä yhteydessä sisäiseen henkientiteettiin eli Ajatuksensuuntaajaan. Kaikkiin näihin psyykkisiin spekulatioihin sisältyvä suuri vaara on siinä, että näkyjä ja muita niin kutsuttuja mystisiä kokemuksia samoin kuin epätavallisia unia saatetaan pitää jumalallisina viesteinä ihmismielelle. [1099:4]

Kääntymyksen tavoittelun vastakohtana olisi elävä usko ja vilpittömä palvonta, täydestä sydäimestä lähtevä ja epäitsekäs rukoulu, parempi tie päästä morontiaaryöhykkeille mahdollisine yhteyksineen Ajatuksensuuntaajaan. [1099:5]

Vielä haluaisin sivuta uskontoa universaalina ilmiönä ihmisen kokemuksessa toisenlaisen uskonnosta annetun määritelmän pohjalta:

Sosiologi **Émile Durkheim** on määritellyt kirjassaan *Uskontoelämän alkeismuodot* uskonnon olennaisesti ryhmän asiana: hänen mielestään uskonnollisilla seikoilla on sosiaalisen faktan ominaisuudet; niillä on yksilön kannalta ulkoinen ja pakottava luonteensa. Uskonto on sosiaalinen ja alkuperäinen ilmiö. Olennaisinta Durkheimin mukaan on pyhään (sacré) liittyvä uskomusten ja tapojen järjestelmä, joka liittää ihmiset yhteiseksi, kirkoksi. Uskonto on Durkheimin mukaan tyyppillisesti kollektiivinen, yhteinen seikka.

Lainaus *Suomen Lääkärilehdestä* (M.T. Hyypä, 33/2000):

”Stressiherkkyys, kun sitä mitataan elimistön reaktioina, on lisääntynyt yhteisön antaman tuen puuttuessa. Mitä enemmän ja parempaa sosiaalista tukea ihminen saa, sitä tehokkaammin hänen elimistönsä vastustaa ja hallitsee stressiä. Kuten suomenruotsalaisen väestön tutkimuksessamme, myös aikaisemmissa selvityksissä uskonnollinen aktiivisuus liittyy hyvään terveyteen ja pitkäikäisyyteen. Ehkä uskonnollisuuden terveysvaikutus välittyy keskinäisen luottamuksen ja suurempiin voimiin luottamisen avulla, ja luottamus puskuroi elimistöä esimerkiksi immuunijärjestelmää vahvistamalla.”

Urantia-kirja sanoo institutionaalisesta uskonnosta seuraavaa:

Uskonnon sosiaalistamisella on todellinen tarkoituksensa. Uskonnon ryhmätöimintöjen tarkoituksena on tuoda vaikuttavalla tavalla esille uskonnon kuuliaisuus-suhteet; moninkertaistaa totuuden, kauneuden ja hyvyyden houkuttelevuus; vaalia korkeampien arvojen puoleensa vetäviä aspektoja; lisätä epäitsekäiseen toveruuteen kuuluvaa palvelevaisuutta; nostaa perhe-elämään sisältyvät potentiaalit kunniaan; edistää uskonnollista kasvatusta; tarjota viisaita neuvoja ja hengellistä opastusta; ja rohkaista ryhmässä tapahtuvaa palvontaa. Ja kaikki elävät uskonnot rohkaisevat ihmisten välistä ystävyyttä, säilyttävät moraalisuutta, edistävät keskinäistä hyvinvointia ja luovat hyvät edellytykset oman ikuisen pelastuksen sanomansa kannalta keskeisen evankeliumin levitystyölle. [1092:2]

Kaavamaisuneen uskonnon vaarat ovat: uskonkäsitusten juuttuminen paikoilleen ja näkemysten jähmettyminen; valvottavien etujen kartuttaminen ja siitä seuraava maallistumisen lisääntyminen; totuuden standardisointi- ja kivettymisalttius; uskonnon barbaautuminen Jumalan palvelemisesta kirkon palvelemiseen; uskonnollisten johtajien viehtymys hoivaamistehtävien sijasta hallintotehtäviin; alttius labkojen ja keskenään kilpailevien jakautumien muodostumiseen; tyrannimaisen kirkollisen vallankäytön pystyttäminen; ylimyksellisen ”valittu kansa” -asenteen luominen; valheellisten ja liioiteltujen pyhyyskäsitysten elätteleminen; uskonnon rutiininomaistuminen ja palvonnan kaavoitinkangistuminen; mieltymys menneisyyden kunnioittamiseen, samalla kun jätetään nykyiset tarpeet vaille huomiota; kyyryttömyys laatia uskonnosta ajanmukaisia tulkintoja; jne. [1092:3]

Kaksi merkittävää uutta kirjaa, jotka perustuvat *Urantia-kirjan* hengelliseen soveltamiseen

Nämä juuri ilmestyneet englanninkieliset kirjat ovat **Robert Crickettin** kirjoittama *Sonship and the URANTIA Papers, Sharing the mind of God* (566 sivua) ja **Carol J. Davidsonin** teos *Adjuster Fusion and the URANTIA Papers* (227 sivua). Carol Davidson on viimeiset kaksi vuotta ollut Robert Crickettin oppilaana ja ihmeellisten kokemusten kautta kulkenut kohti fuusiota. Robert Crickett on ollut mm. seitsemän vuotta buddhalaismunkkina Aasiassa ja kokenut valaistuksen sillä tiellä, myöhemmin omaksunut myös karismaattisen kristillisyyden ja lopulta *Urantia-kirjan* sisällön ja sanoman täysin. Hänen hengelliset kokemuksensa ja niiden soveltaminen muiden ihmisten hyväksi ovat jotain ennen kulumatonta. Robert Crickettin kirja tulee Suomeen tilattuna maksamaan noin 200:- ja Carol Davidsonin kirja noin 140:-.

Urantia-kirjaan liittyvää oheiskirjallisuutta on kyllä paljonkin olemassa. Jesusonian Foundationin luettelo listaa näitä kirjoja ja kirjasia enemmänkin, mutta niissä kirjoittaja kuvaa yleensä vain *Urantia-kirjaan* liittyviä näkemyksiään ja mielipiteitään. Näissä kahdessa kirjassa sen sijaan kirjoittajat kuvaavat omia hengellisiä kokemuksiaan matkalla kohti fuusiota Suuntaajan kanssa niin pitkälle, että kaikki on valmiina ja heidän yhdistyneessä ihmis- ja jumalatietoisuudessaan valmiiksi harjoiteltua itse fyysistä tapahtumaa varten, joka voi nyt sattu minä hetkenä tahansa, milloin vain Universaalinen Isä heidät kutsuu. – Amerikassa kuulee välillä puhuttavan aika kevyesti fuusiosta; vitsailaan, että onkohan se ja se vielä täällä vai onko jo fuusioitunut, mutta Crickettin ja Davidsonin kuvauksista näkee, miten vaativasta prosessista on kysymys, kun ihminen vähitellen muokkautuu täysin Jumalan tahdon mukaiseksi. Uutta on myös se, miten keskeinen on Kristus Mikaelin ja Pyhän Äiti-Hengen rooli tässä muutoksessa.

Robert Crickett pitää itseään ihan tavallisena ihmisenä. Hän onkin vaatimaton ja huumorintajuinen, tuskin kuitenkaan ihan tavallinen. Jo viisivuotiaana hänellä oli yksityiskohtainen näky siitä, miten hänen Suuntaajansa saapui enkelijoukon saattamana ja asettui hänen sisäänsä, ja hän pystyi hyvin varhaisessa vaiheessa keskustelemaan

Suuntaajan kanssa niin kuin Jeesus lapsena ja nuorena. – Hän on elättänyt itseänsä lähinnä hoitamalla potilaita huumevieroitusklinikoissa Australiassa. Vuodesta 1986 hän on ollut naimisissa Maryn kanssa. Robert on nyt noin 50-vuotias.

Itse Robert Crickett kuvaa kasvuansa aikajärjestyksessä näin (s. 376):

”Kohtasin Jumalan ensi kertaa viisivuotiaana. Ollessani seitsemän–kaksitoistavuotias minulla oli unia ja näkyjä Jumalasta, munkeista ja eremiiteistä. Annoin sydämeni Jeesukselle kristillisellä nuorisoleirillä kaksitoistavuotiaana. Otin vesikasteen kolmetoistavuotiaana. Ollessani kuusitoistavuotias näin unen, jossa Jeesus pyysi minua ottamaan konfirmaatiotunteja, jotta he molemmat voisivat yhdessä kokea ehtoollisen leivän ja viinin muodossa.

”Kaksikymmentävuotiaana jätin jäähyväiset laivastolle etsiäkseni hengellistä kutsumustyötä, ja kaksikymmentäkaksivuotiaana sain ilmoituksen kausaation ja todellisuuden luonteesta.

”Kaksikymmentäkolmevuotiaana läksin Intiaan toimiakseni vaeltavana sadhuna ja joogina. Kaksikymmentäviisivuotiaana sain Pyhän Hengen kasteen Uudessa Seelannissa hengellisen ristinkuoleman yhteydessä Kristuksen kautta.

”Kaksikymmentäyhdeksänvuotiaana koin Ladakhissa, Intiassa, palvonnantäyteisen liiton Ajatuksensuuntaajani kanssa. Kolmekymmentäkolmevuotiaana koin jälleensyntymistranssendsin, jälleensyntymisylittymisen. Ollessani kolmekymmentäneljävuotias toteutui kokemuksessani Alkuperäinen Itseys-Mieleni (Original Self-Mind) ja aloitin perehtymisen suuntaajafuusioon.

”Kolmekymmentäkuusivuotiaana tajusin, että *Urantia*-luvut olivat lähempänä uskonnollisten vakaumusteni ilmaisua kuin mitkään muut virtaukset maapallolla.

”Neljäkymmentäkaksivuotiaana sain poikauden, poikasuhteen, Ajatuksensuuntaajani kanssa; sitten toteutui poikasuhte Mikaelin ja poikasuhte Äiti-Hengen kanssa; sen jälkeen Mikael antoi minut Paratiisin-Isälle. Ollessani neljäkymmentäviisivuotias, Flagstaffin yliopistossa Arizonassa pidetyssä *Urantia*-lukujen opiskelijoitien kansain-

välisessä kokouksessa, esittelin ensimmäistä kertaa tätä poikasuhdetta näiden jumalallisten vanhempien kanssa. Neljäkymmentäseitsemänvuotiaana toimin vuoden verran Melbournissa Kristus Mikaelin seurakunnan pastorina, ja viisikymmentävuotiaana kirjoitan tätä kirjaa poikaudesta ja Urantia-luvuista.

”Kaikki nämä kokemukset kuvaavat omaa etsintääni, kohtaamisiani, palveluani ja kasvuani Jumalassa. Sinullakin on oma kertomuksesi, ja se on aivan yhtä oikeutettu kuin omani tai jonkun muun henkilön – ne ovat kaikki arvokkaita ilmauksia mahdollisten tulevien finaliittien merkillisestä kuoriutumisesta. Merkillepantavaa on, että melkein koko oma matkani oli vaikea, yhtä kaukana hyvän sään purjehduksesta kuin kolmimastoisen laivan vieminen Kap Hornin ympäri, täynnä epäilyä ja epävarmuutta, valtoimenaan koettelevaa mukautumista kaikenlaisiin ristiriitaisiin tuntemuksiin ja uskomuksiin. Mutta, kuten kaikki tiedämme, sellaista on olla ihminen. Se on jatkuvaa haastetta, aina uusilta näköaloilta, se on oppimista *herkuttelemaan epävarmuudella, libomaan pettymisestä, innostumaan ilmeisestä tappiosta, vahvistumaan vaikeuksien edessä, osoittamaan lannistumatonta rohkeutta suunnattomuuden edessä ja harjoittamaan voittamatonta uskoa joutuessaan selittämättömän esittämän haasteen kanssa kohdakkain* ja kehittämään taisteluhuudoksi: *’Yhdessä Jumalan kanssa ei mikään, ei kerrassaan mikään, ole mahdotonta.’* (Urantia-kirja, 291:3, kuvaus siitä mitä finaliittiehdokailta edellytetään jo ennen kuin he saapuvat Havonaan.)

Kirja on lähinnä Robert Crickettin hengellisen kehityksen omaelämäkerta mutta samalla eräänlainen oppikirja, joka palvelee sitä globaalisen evankelioimisen tehtävää, jonka hän on saanut Kristus Mikaelilta. Ilmiöt ja kokemukset tapahtuvat joko tällä pallolla tai sitten arkkitehtonisilla sfääreillä, varsinkin Salvingtonissa Kristus Mikaelin ja Pyhän Äiti-Hengen luona. Kokemukset ja ilmiöt ovat fyysisiä, morontiaalisia tai hengellisiä, ja ne rekisteröityvät siihen jumalatietoisuuteen, joka hänelle on täysin avautunut. Jokaisen täytyisi oikeastaan itse saada kaikessa rauhassa lukea näistä kokemuksista, sillä niistä säteilee niin vakuuttavaa pyhyyttä ja rakkautta. Tässä kuitenkin näytteeksi joitakin kohtia:

”The unexpected visitor (Odottamaton vieras) s. 30 – 31:

”Kymmentä yli kaksi kahdeksannen päivän aamuna, näitten syvällisten hengellisten tutkiske-

lujen täyttämien tuntien jatkuessa sain ennalta ilmoittamattoman ja kokonaan odottamattoman vieraan. Hetkessä ja suureksi hämmästykseni, ilman ennakkovaroitusta, huone yhtäkkiä täyttyi Jumalan loistosta. Välittömästi olin Ajatuksen-suuntaajani seurassa. Rakkaus kyllästi huoneen. Hänen rakkautensa liuotti jokaista säiettäni sen ytimeen asti. Hän ‘seisoi’ ulkopuolellani, huoneessa kanssani, kuin toinen henkilö. Huoneeni oli sekaisin, minä olin sekaisin. Ja täällä keskellä tätä epäjärjestystä seisoin suoraan Jumalan seurassa. Hänen loistonsa, hänen jumalallisuutensa, oli niin uskomattomasti läsnäoleva, että se oli melkein käsin kosketeltavissa. Hän oli hyvin päättäväinen pyrkiessään ilmentämään itseään minulle. Hän oli väistämätön, häntä ei voinut välttää: äärimmäisen puoleensa vetävä. Hänen kykynsä olla persoonallinen oli kerta kaikkiaan kunnioitusta herättävä. Hän oli niin läsnä, että jos joku olisi tullut huoneeseen, olisi hän taatusti langennut maahan palvontaan. Minä olin sanaton.

”Sitten, yhtä nopeasti kuin hän oli ilmestynyt, puhui hän mitä suurimmalla tarkkuudella sydämeeni, sanoen: ‘Olen Isäsi, Robert, ja sinä olet poikani.’ Ja näillä sanoilla täytti hän sen korkeimman päämäärän, minkä olin koskaan asettanut itselleni: poikaus, poikasuhde, Jumalan kanssa – päämäärä, jota Jeesus Nasaretilainen niin kauan sitten oli julistanut ja niin täydellisesti, koko ihmiskunnalle.

”Olin tuntenut Jumalan läsnäolon monta vuotta, mutta minulle oli kokonaan uutta, että Jumala, jota olin aina tuntenut sisässäni, seisoi tällä tavalla edessäni. Kuvittele että olet samassa huoneessa vain metrin päästä henkilöstä, jota eniten rakastat. Vahvista sitten tämä tunne tuhatkertaisesti. Tunnet ja tiedät heidät syvällisesti sisälläsi samaan aikaan kun he seisovat siellä edessäsi: sisäinen ja ulkoinen maailmasi on täysin yhdistynyt, täydellisesti yhtenäinen. [Sitten seurasi keskusteluja Suuntaajan kanssa ...]

”Tunsin, että Isäni armosta ja taidosta olin tullut osalliseksi henkitietoisuudesta, aktuaalisesta Jumalan poikaudesta, josta kerrotaan *Urantia-kirjan* luvussa 196.

Nykyihmisen suurena haasteena on saada parempi yhteys ihmismielessä olevaan jumalalliseen Opastajaan. Lihallishahmoisen ihmisen suurin löytöretki on tasapainoista ja tervejärkistä pyrkimystä siirtää minätietoisuuden rajat alkioasteisen sielutietoisuuden hämärien maailmojen kautta ulommas täysin sydämin suoritettuna ponnistuksena henkitietoisuuden rajamaiden saavuttamiseksi – yhteyden saamiseksi jumalalliseen läsnäolevaan. Tällai-

nen kokemus on jumalatietoisuutta, kokemus, joka antaa valtavan vahvistuksen jo ennalta olemassa olevalle totuudelle uskonnollisesta Jumalan tuntemisen kokemuksesta. Tällainen henkitietoisuus merkitsee samaa kuin tieto Jumalan pojan aseman aktualisuudesta. Vakuuttuneisuus Jumalan pojan asemasta on muutoin uskon kokemus. [2097:2]

Tähän suunnilleen loppuu *Urantia-kirja*, ja tästä alkavat Robert Crickettin kokemukset, joihin kyllä löytyy useimmiten viittauksia *Urantia-kirjasta*, mutta emme ole ehkä aina ymmärtäneet niitten syvyyttä. Ylipäänsä Crickettin kirja tukee valtavasti *Urantia-kirjaa* ja muodostaa myös vankan sillan Raamattuun. – Näin voi sanoa oikeastaan myös Carol Davidsonin kirjasta. Molemmat kirjoittajat ottavat etäisyyttä ns. kanavointiin, joka on seurausta passiivisen ihmismielen vastaanottavaisuudesta eikä aktiivisesta kanssakäymisestä ihmisen ja Jumalan yhdistyneessä henkitietoisuudessa.

Carol Davidson on noin 60-vuotias, eläkkeellä kirjastonhoitajan tehtävistä, joita hän on hoitanut eri puolilla Yhdysvaltoja. Hänellä on nuoruudessaan kristillinen tausta, ja hän oli parikymmentä vuotta melko yksinäinen *Urantia-kirjan* lukija ja harrasti myös pitkään erilaisia mietiskelymuotoja ja muita mielenhallintamenetelmiä. Hänen miehensä kuoli monta vuotta sitten.

Häntä rupesi hyvin varhaisessa vaiheessa valtavasti kiinnostamaan jo tästä maailmasta tapahtuva fuusio Ajatuksensuuntaajan kanssa, ja hän tutki ja puntaroi mielessään jatkuvasti *Urantia-kirjan* Ajatuksensuuntaaja-lukuja. Vähitellen hänelle avautuikin yhteydenpito Suuntaajan kanssa, ja kommunikointi kävi yhä luotettavammaksi. Mutta vasta pari vuotta sitten, kun hän ryhtyi kirjeenvaihtoon Robert Crickettin kanssa, hänen hengellisessä elämässään alkoi tapahtua nopeita muutoksia. Hän tajusi miten tärkeitä olivat Universaalisen Isän palvonta ja läheinen suhde Kristus Mikaeliin matkalla kohti fuusiota.

Carol Davidsonin kirja koostuu melkein kokonaan kirjeenvaihdosta Robert Crickettin kanssa sekä jossain määrin myös keskusteluista, joita hän käy Internetissä *Urantia-kirjaa* tai uskontoa yleensä käsittelevissä on-line-keskusteluryhmissä. Hänen kokemuksensa eivät ole aivan samoja kuin Robert Crickettin mutta noudattavat kyllä samaa linjaa ja johtavat samaan päämäärään eli avautuneeseen jumalatietoisuuteen, jossa fyysinen fuusio

tästä maailmasta on yksityiskohtaisesti valmiiksi harjoiteltu ja vakuuttuneisuus siitä, että se jonain yönä maallisen elämän aikana tapahtuu, on vankumaton. Hänen tiensä tasoittui siitä, että hän voi jatkuvasti turvautua Robert Crickettin tukeen ja ohjaukseen, mutta silti riemu ja epävarmuus vuorottelivat hänenkin kohdallaan.

Vaikka mielelläni esittäisin näytteeksi joitain otteita myös Carol Davidsonin kirjasta, tuntuu se vaikealta, koska koko tämä hengellinen avautumis- ja kokemisprosessi on niin henkilökohtainen, vaiheikas ja osittain pyhän tuntuinen, että lukijan pitäisi tutustua siihen lukemalla koko kirja. Jos Robert Crickettin kirja on hengellinen omaelämäkerta, niin Carol Davidson on kirjoittanut lähinnä keskusteluihin pohjautuvan päiväkirjan omista kokemuksistaan. Molempien kirjojen tarkoitus on herättää Universaalille Isälle uusia poikia ja tyttäriä, jotka uskon pohjalta murtautuvat läpi tähän aktuaaliseen henkitietoisuuteen taivaan valtakunnan työntekijöiksi. Sähköpostiyhteydet ja Internetin keskustelukanavat ovatkin jo tuoneet molemmille seuraajia, jotka ovat etenemässä samaa päämäärää kohti.

Molemmille kirjoittajille selviää matkan varrella, ettei fuusio fyysisen elämän aikana sinänsä ole päämäärä, vaan jumalasuhteen avautuminen, niin että ihmisen asema Isän poikana todellistuu henkitietoisuuskokemuksena, jolloin myös avautuvat aivan uudet mahdollisuudet toimia ihmiskunnan hyväksi. Kun tämä pojan asema, poikaus, poikasuhde todellistuu myös suhteessa taivaallisiin vanhempiumme, Kristus Mikaeliin ja Nebadonin Pyhään Äiti-Henkeen, niin että pystyy jakamaan mielensä myös heidän kanssaan, silloin ihminen on täysin sisäistänyt ja hyödyntänyt sen mahdollisuuden, josta *Urantia-kirja* mainitsee luvussa 194: *Ihmiseen kohdistuu Totuuden Hengen lahjoittamisesta lähtien kolminkertaisen henkivarustuksen antama opetus ja opastus: Isän henki eli Ajatuksensuuntaaja, Pojan henki eli Totuuden Henki ja Hengen henki eli Pyhä Henki.* [2061:9] Näitä kokemuksia ja niitten seurauksia Robert Crickett ja Carol Davidson kuvaavat kirjoissaan.

Joel Rehnström
joel.rehnstrom@pp.inet.fi

Kirjoista lisää:
www.geocities.com/sonship606

Hurjan hengellistä vaiko mielikuvitusta?

Tarkastelemme kohtia **Robert Crickettin** kirjasta *Sonship and The Urantia Papers* sekä vertailun vuoksi joitakin kohtia *Urantia-kirjasta*. Lisänä on omia mietteitämme. Koska olimme molemmat kirjoittamassa Heijasteeseen samasta aiheesta ja ajatuksemme Crickettin kirjasta kävivät kutakuinkin yksiin, päätimme lukijoiden ja tilan säästämiseksi kirjoittaa yhdessä, mikä sinänsä oli inspiroiva ja hedelmällinen kokemus.

Ajatuksensuuntaajan vaaleanpunainen ovaalinmuotoinen hahmo

Crickettillä on omien sanojensa mukaan hyvin läheinen ja intiimi suhde Ajatuksensuuntaajaansa, johon hän tuntee jatkuvasti olevan hyvin konkreettisella tasolla yhteydessä. *Urantia-kirja* toteaa Ajatuksensuuntaajasta:

Mitä korkeammalle Ajatuksensuuntaajat nousevat palveluasteikossa, sitä tehokkaammiksi ne käyvät. Mutta koskaan ne eivät liballisessa hahmossa eläessämme kykene tervehtimään teitä samanlaisella täydellä, myötätuntoisella ja paljon puhuvalla kiintymyksellä, johon ne kykenevät, kun te mansiomaailmoissa kohtaatte ne mielestä mieleen.

Kuolevaisena viettämäsi elämän aikana aineellinen ruumis ja mieli erottavat sinut Suuntaajastasi ja estävät vapaan yhteydenpidon. [1213:2–3]

Urantia-kirjassa ei missään kohdassa todeta, että Suuntaaja voi olla ihmisen ulkopuolella ja ihmisilmin nähtävissä. Tai että jonkun toisen henkilön Suuntaaja tulisi keskustelemaan kanssasi. Siksi tuntuu perin oudolta, että Crickett näkee Ajatuksensuuntaajan vaaleanpunaisena ovaalinmuotoisena hahmona edessään, kuten seuraavat kaksi lainausta osoittavat:

”Kahdeksannen päivän aamuna kello kymmenen yli kaksi, samaan aikaan kun syvät hengelliset heijastukset jatkuivat, sain täysin odottamattoman vieraan. Yhtäkkiä ja varoittamatta hämmästykseni huone täyttyi Jumalan kunnialla; Ajatuksensuuntaaja oli läsnä. Rakkaus täytti huoneen. Hänen rakkautensa huuhteli jokaista kohtaa sisimmässäni. Hän ‘seisoi’ ulkopuolellani kanssani samassa huoneessa kuin toinen persoona.” (Crickett s. 30)

”Eräänä iltana noin kello kahden maissa, kun työskentelin tämän tietokonepelini kimpussa ja vastatessani satunnaisiin puhelinsoittoihin, koin selvästi, että jonkun Ajatuksensuuntaaja seisoi ilmassa suoraan edessäni. Minun henkeni ohjattiin kiinnittämään huomioni häneen, ja panin tietokonepelini sivuun. Oma henkeni valaisi sitä, jonka luulin olevan näkymätön taivaallinen persoona. Kun toimin näin, saatoin yhtäkkiä nähdä hänet. Hänellä oli samanlainen vaaleanpunainen ovaalinmuotoinen hahmo kuin muistin lapsuudesta. Hän puhui hyvin selkeästi. Hänen pyyntönsä olivat hyvin tarkat. Hän ilmaisi, että hänellä oli hyvin vähän aikaa, oli kiire. Minun ei tarvinnut auttaa häntä, mutta hän todella arvostaisi apuani. Hän kertoi sitten, että hänen ihmissubjektinsa oli sairaalassa koomassa ja oli luopunut elämänsä halustaan. Hänen pyyntönsä oli, että auttaisin kommunikoimaan tämän koomassa olevan ihmisen kanssa ja rohkaisisin häntä saamaan elämänsä takaisin.” (Crickett s. 260–261)

Mikäli ihminen kehittyy jo Urantialla niin pitkälle, että on valmis fuusioon, ja mikäli hänet jätetään tänne jonkin tehtävän vuoksi, ei hän varmastikaan kuuluta kirjan muodossa eikä muullakaan tapaa olevansa fuusiokandidaatti. Hän suorittaa tehtävänsä.

Mieliunioni

Crickettillä on aivan uusia käsitteitä: Äiti-Hengen unioni ja Kristus-Mikael-Unioni. Näissä unioneissa Crickett kokee, että Äiti-Henki ja Kristus-Mikael astuvat konkreettisesti hänen mieleensä. Crickett kuvaa Äiti-unionia sivulla 81:

”Kun kaksikymmentä minuuttia oli kulunut, tein myönteisen päätöksen ja lopulta sanoin: ‘Kyllä, Äitini, hyväksyn unionin kanssasi.’

Hän liikkui suoraan edestäni ja menettämättä mitään jumalallisesta kunniastaan hän ‘astui’ suoraan sisälleni löytäen välittömästi syvimmän paikan sisimmästäni; saman paikan, missä tiesin Ajatuksensuuntaajan olevan.”

Mikael-unionia kuvataan sivuilla 84–87 seuraavasti:

”Hän (Mikael) selitti lyhyesti, että hän toivoi muodostavansa unionin kanssani. Hän kysyi minulta muutamia asioita unionista, joka oli juuri tapahtunut Äiti-Hengen ja itseni välillä, parem-

minkin vakuuttaakseen minut kuin vahvistaakseen omia ajatuksiaan. Sitten hän palautti mieleeni, että unioni Äiti-Hengen kanssa edeltää unionia hänen kanssaan. Tästä päättelin, että näille asioille, jotka tapahtuivat ihmisille, oli olemassa tietynlainen järjestys: ensin Pyhä Henki, sitten Iankaikinen Poika. Selitettyään näiden asioiden luonteen hän kysyi minulta, olinko valmis vastaanottamaan hänet.”

Crickett (s. 85): ”Kun olin lopettanut puhumisen, Isäni vakuutti minulle, että Mikaelin ehdottama ’mieliunioni’ oli itse asiassa hyvin yleistä kuolevaisten hengellisessä kasvussa universumis- sa. Itse asiassa se oli tapa, jolla ylösnouseva kuolevainen samastaa itsensä Mikaeliin.”

Crickett (s. 87): ”Käänsin taas huomioni Mikaeliin ja Äiti-Henkeen, jotka odottivat vastaustani. Katsoin Mikaelia ja sanoin yksinkertaisesti: ’Kyllä.’ Välittömästi hän astui eteenpäin suoraan sisääni samalla tavalla kuin Äiti-Henki oli tehnyt aikaisemmin.”

Tällainen mieliunioni korkeampien henkiolentojen kanssa on täysin tuntematon *Urantia-kirjassa*. *Urantia-kirja* toteaa sivulla 379 varsin yksiselitteisesti, että hoivaavat henget eivät ota yhteyttä yksilön mieleen eivätkä asu siinä. Ajatuksensuuntaaja on ainoa hengellinen entiteetti, joka asuu ihmisen mielessä. Meillä kaikilla on mieli, jota auttavat mielenauttajahenget. Meidät varustetaan kehityksemme joka tasolla kyseiseen tasoon sopivalla mielellä, ja jokainen käyttää omaa mieltään vapaan tahtonsa mukaisesti oppien koko ajan uutta. Tuntuu oudolta, että Paikallisuniversumin Luoja, jotka ovat lukemattomien maailmojen ja olentojen luoja, asettuisivat erityiseen mieliunioniin yhdenkään luotunsa kanssa.

Yksilöinä teillä ei omakohtaisesti ole ballussanne Isä-Poika -Luoja eikä Luovan Äiti-Hengen hengestä erotettua osaa eikä entiteettiä, sillä nämä hoivaajahenget eivät, toisin kuin Salaperäiset Opastajat, ota yhteyttä yksilön mielen ajattelukeskuksiin eivätkä asu niissä. [379:6]

Rupatteluhetki taivaallisessa kodissa

Urantia-kirja ei kuvaa Mikaelin ja Äiti-Hengen kotia. Voiko Crickettin kuvaukseen rupatteluhetkestä taivaallisessa kodissa suhtautua muuten kuin mielikuvituksen tuotteena? Mahtaako Mikaelilla ja Äiti-Hengellä olla aikaa ja halua tällaiseen lörpöttelyyn kuten Crickett kuvaa sivulla 62, ja eiköhän Mikaelille ja Äiti-Hengelle löytyne kehityneempiäkin lörpöttelykumppaneita? Tämä ku-

vastaa Crickettin halua tehdä meitä paljon korkeammista persoonista ihmisen kaltaisia:

”Katso yötaivaalle. Mikä tästä ei kuulu Nebadoniin? Vähän. Tässä minä olin Jumalan armossa seisoen hengessäni ja todellisen minäni kanssa kahden jumalallisen kokonaisen universumin luoja kanssa. Heidän kodissaan, heidän poikanaan pitäen heitä kuvaannollisesti sanoen kädessä, syvässä rakkaudessa höpöttäen sitä sun tätä mielihyväksemme – emme keskustelleet syvällisistä ja merkittävistä kysymyksistä ja vastauksista. Yksinkertaisesti lörpöttelimme.”

On hyvä muistaa, että *Urantia-kirja* sivulla 380 korostaa, että ihmisen kokemuksessa Jumaluus on yksikölinen, aina yksi:

Vaikka Jumalallisuus saattaa ilmetä moniköllisena, ihmisen kokemuksessa Jumaluus on yksikölinen, aina yksi. Hengellinen hoivakaan ei ole ihmisen kokemuksessa moniköllistä.

Käväisy Paratiisissa uimassa nestemäisessä rakkaudessa

Jumala on kautta aikojen ollut mysteeri ihmiselle. Ihminen on yrittänyt maanitellen ja lepyttären saada yhteyttä taivaallisiin voimiin. Tiede ei ole todistanut Hänen olemassaoloaan. Kautta aikojen uskonto on opettanut, että Hänen olemassaolonsa on uskon asia. Uskomme Häneen tai emme, mutta emme voi todistaa Hänen olemassaoloaan tieteellisesti, filosofisesti tai uskonnollisesti. *Urantia-kirjassa* todetaan sivulla 62, että vaikka ihminen viettäisiin Paratiisiin, hän ei siellä erottaisi Jumalaa:

Jos olisi mahdollista siirtää alempia älyllisryhmiä yhtäkkiä itsensä Jumalan luo, nämä eivät tietäisi olevansa siellä. He olisivat siellä aivan yhtä välinpitämättömiä Universaalisen Isän läsnäolosta kuin he ovat nykyisessään olinpaikassaan. Kuolevaisen ihmisen edessä on pitkä, pitkä taival ennen kuin hän voi olosuhteita vastaavasti ja kunnioittaen sitä, mikä on mahdollista, pyytää pääsylupaa Universaalisen Isän luokse Paratiisiin.

Tämän vuoksi tuntuu suorastaan pöyristyttävältä, että Crickett kehityksensä tässä vaiheessa viettäisiin Paratiisiin ja hän tapaisi siellä Universaalisen Isän henkilökohtaisesti. Kukaan ei ehdi kehittyä maan päällä niin pitkälle, että pystyisi ohittamaan sadat morontiavaiheet, kehityksen superuniversumitasolla, ohittamaan koulutuksen miljardissa Havonan maailmassa ja lopullisen silauksen Paratiisissa. Näin pitkää koulutustahan ihminen tarvitsee, ennen kuin on kasvokkain Universaalisen

Isän kanssa. Crickett kuvaa Paratiisi-käyntiään sivulla 96 seuraavasti:

”Sitten hän (Mikael) katsoi minua suurenmoisen rakkauden vallassa, ja hän oli ylitsepuursuavan ylpeä siitä, mitä oli aikeissa esittää ja tehdä minulle. ”Tämän minä nyt tulen tekemään kanssasi”, hän jatkoi. ”Tule, anna minun esitellä itsesi Paratiisin Isälle.” Ennen kuin pystyin mumisemaan sanaakaan, hän pyyhkäisi vasemmalla kädellään, ja yhtäkkiä kokonainen ajan ja avaruuden universumi, jossa olimme, halkesi niin kuin temppelin esirippu ylhäältä alas. Sitten yhdellä askelmalla kirjaimellisesti astuimme Paratiisin infiniittisyyteen ja Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen hurmaavan ja rakastavan Jumalan persoonaan.”

”Tämä on poikani Robert, Isä”. Ja Isä käänsi kaiken huomionsa minuun. Mikael astui syrjään ja toi minut eteen sanoen: ”Robert, minä annan sinut Isällesi”. Välittömästi upposin Isääni, minä uin hänessä. Hän oli nestemäinen rakkaus. Hän oli joka puolella kuin kimmeltävä nestemäinen kultainen meri.”

Eivätkö hälytyskellot jo soi? Tämä on mahdotonta ihmiselle kehityksen tällä tasolla. *Urantia-kirjassa* todetaan yksikantaan sivulla 34, että suora persoonallinen yhteydenpito Hänen kanssaan on mahdotonta:

Universaalinen Isä on kaikkien attribuuttiensa osalta absoluuttisesti ja varauksettomasti infiniittinen. Ja tämä tosiasia, itsessään ja sinänsä, sulkee hänet automaattisesti finiittisten, aineellisten olentojen ja muiden alempiarvoisten älyllisten luotujen kanssa tapahtuvan kaiken suoran persoonallisen yhteydenpidon ulkopuolelle.

Kommunikointi Ajatuksensuuntaajan kanssa tietokoneella

Ennen vanhaan spiritismi-istunnossa juomalasi kertoi henkien tahdon ja vastaukset. Nyt Crickett on luonut tietokoneohjelman samaan tarkoitukseen, tosin vain huumeiden käyttäjille. Jäimme aivan sanattomiksi luettuamme tästä tietokoneohjelmasta, joten esitämme vain muutaman sitaatin:

Crickett (s. 509): ”Menen takaisin vuoteen 1990, jolloin työskentelin huumeiden käyttäjien ja entisten vankien kanssa, jotka olivat päässeet eroon heroiinista ja amfetamiinista. Minä huomasin, että heillä oli usein vaikeuksia puhua omista yksityisistä huolistaan. Näytti siltä, että he tarvitsivat jonkinlaisen ohjelman, jonka avulla he voisivat työstää ongelmiaan luottamuksellisesti ja omassa yksityisyydessään. Esitin tämän ongelman

omalle Ajatuksensuuntaajalleni, ja me yhdessä työskentelimme löytääksemme tavan auttaa.”

”Muutaman seuraavan kuukauden aikana kehitimme yhdessä pienen tietokoneohjelman. Se sisälsi sadoittain viittauksia eri raamatunkohtiin samoin kuin ei-raamatullisiin teksteihin ja käsityksiin. Päämääränä oli, että ihminen saa jumalallisia vastauksia ja viittauksia, jotka vastaisivat heidän kysymyksiinsä.”

”Se vaati kommunikaatiojärjestelmän, joka mahdollistaisi henkilön Ajatuksensuuntaajan kommunikoinnin asianomaisen henkilön hermojärjestelmän kanssa henkilön tietoisuuden ohittain, kuitenkin tunnistettavalla tavalla. Kommunikaatiosysteemi rakennettiin siten, että ihmisen olisi mahdollista istua tietokonenäppäimistön edessä ja painaa yhtä nappulaa kyllä-signaalilla tai toista nappulaa ei-signaalilla, jonka he saivat omilta Ajatuksensuuntaajiltaan.”

”Isäni kertoi minulle, että tämä oli sellaista, mitä jokainen Ajatuksensuuntaaja voisi tehdä ihmislapsen kanssa. En ole koskaan nähnyt ihmisen persoonan käyttävän sitä ja olevan tyytymättömän siihen, joten ehkä Hän on oikeassa.”

Lopuksi

Crickett viittaa parissa kohdassa siihen, että hänen kokemuksensa saattavat olla jonkinlaista päiväuntakin. Seuraava kohta on otettu sivulta 142, mielestämme irvokkaasta kertomuksesta Crickettin ristiinnaulitsemiskokemuksesta:

”Aloin lohduttaa itseäni ja olin hyvin kiitollinen siitä, että tämä oli vain jonkinlaista outoa päiväunta, jota näin samaan aikaan kun Lama Zopa piti omalla tavallaan meditaatioharjoituksia. Tuntui aivan varmasti siltä, että olin jossakin toisessa paikassa, en tiedä missä, poissa vetäytymiskeskuksesta, mutta se ei tuntunut erityisen todelliselta.”

Crickettin kirjasta ei käy selville, miksi se yleensä on kirjoitettu, mikä on sen sanoma. *Urantia-kirjaan* se ei mielestämme liity oikeastaan mitenkään. *Urantia-kirjasta* on vain lainattu terminologiaa ja otettu joitakin ajatuksia. Siksi kirjaa nimen *Sonship and The Urantia Papers* on harhaanjohtava.

Mielestämme Crickettin kirja on hyvä esimerkki siitä, mitä mielikuvituksemme (ei todelliset tapahtumat eivätkä taivaalliset olennot) voi pahimmassa tapauksessa tuottaa, mikäli vietämme liian pitkiä aikoja yksinäisyyteen vetäytyneinä. Mietiskely sinänsä on paikallaan ja kehittävää, mutta vain yhdistettynä sopivina annoksina ra-

kastavaan palveluun, yhteiskunnalliseen toimintaan ja persoonallisuutemme kehittämiseen eri tavoin. Myöskään tervettä järjen käyttöä ei saa milloinkaan unohtaa. *Urantia-kirja* kehottaa meitä epäselvissä tapauksissa pitämään kaikkia mielemme tuotoksia vain omien aivojemme aikaansaannoksina. Jokaisen pitää ajatella itse eikä luottaa minkäänlaatuisiin ”guruihin”. Historia on täynnänsä esimerkkejä siitä, mitä pahaa monet ”auktoriteetit” ja heihin uskoneet ovat saaneet aikaan... Tehtävämme on elää tässä ja nyt ja kokemusiemme kautta kehittyä vähitellen ja kas-

vattaa ainutlaatuista persoonallisuuttamme. Kaipuumme Jumalan luo ei saisi johtaa liikaan kiihottamiseen ja oikoteiden etsimiseen, vaan suurempiin ponnisteluihin tässä ja nyt.

Kannattaa olla kriittinen sen suhteen, mitä lukee, ja varsinkin, mihin uskoo.

**Sinikka Lilja
Seppo Niskanen**

Muistamista

Meillä *Urantia-kirjan* käänteentekevän sanoman saaneilla ja silläkin tapaa etuoikeutetuilla lukijoilla on todella tärkeää muistettavaa jokaisena lihallisen elämämme päivänä ja hetkenä. Viisasta on kaiken aikaa pitää mielessä, että päämääränä on Universaalisen Isän kaltaisuus ja kaikki toiminta tulee sovittaa sen ylevän suuntauksen säilyttämiseen! Tämähän tarkoittaa vain ihmisiksi elämistä, niin kuin Isän poikana itse kukin ymmärtää olemistaan toteuttavansa; haasteellistahan tällainen eläminen on, ja juuri siinä onkin sen kasvattava elämän suola!

Kirjoittamiseni tähän minulle tärkeimmäksi lehdeksi muodostuneeseen Heijasteeseenkin on näköjään satunnaista nyt, kun aiottu käsikirjoitukseni on viimeinkin kehkeytymässä lopulliseen muotoonsa. Se on minulle sittenkin harrastusteni suurtyö, jonka muodostumiseen on kulunut elämästäni jo 13 vuotta. Tietysti kaikenlaiset elämän kokemuskoukerot ovat monin tavoin hidastaneet tätä prosessia, ja vieläkin se on kirjoitettava kokonaan kertaalleen, kaikkien niiden arvokkaiden kommenttien ohjaamina, joita sain esilukijaystä-

viltäni ottaa vastaan kirjoituksestani, heidän kriittisen ja tarkan läpikäymisensä ansiosta. Kovasti kiitollinen olen jokaiselle esilukijalle, vaikka en tunnekaan itseäni velkaantuneeksi, sillä niin kannustavia ovat kaikki kommentit kuitenkin olleet, että luotan aikaansaannokseni herätteellisyyteen ja tarpeellisuuteenkin ihmisveljeni palvelemisessa entistä enemmän. Aion aikanaan tarjota käsikirjoitustani kustantajalle nöyränä mutta pystypäisenä ja tietoisena siitä, että vilpittömän tarkoitukseni palvella lähimmäisiä on tuottanut tulosta ja kulu- neet elämänvuodet olen saanut kiitollisena kokea!

Luokaamme jokainen hyvää elämää itsellemme, läheisillemme ja lähimmäisillemme tulevina- kin aikoina kasvavassa määrin. Altistukaamme kiitollisina kokemaan lisääntyvästi siunauksellisuutta, joka on tarjolla äärettömästi rakastavan Isän vilpittömästi rakastaville lapsille ikuisesti!

Kalevi Krekilä

Talvipäivät 2001

Suomen Urantia-seuran talvipäivät pidetään 26.–28.1.2001 vanhan Rauman sydämessä. Kokouspaikkana on Hotelli KALATORIN MAJATALO, osoite: Kalatori 4, 26100 Rauma, puh. (02) 822 7111.

Teema: Käänteentekevät hengelliset ilmoitukset Urantialle ja niiden vaikutukset nykypäivään.

Perjantai:

18.00 – 21.00 Saapuminen, ilmoittautuminen ja majoittuminen.
Vapaata yhdessäoloa ja iltakeskustelua.

Lauantai:

07.30 – 08.30 Aamiainen
08.30 – 09.00 Saapuminen, ilmoittautuminen ja majoittuminen
09.00 – 09.10 Aamunavaus/hiljentyminen
09.10 – 09.15 Avaussanat talvipäiville
09.15 – 09.30 Alustus aiheesta ”Dalamatian opetukset (1. ilmoitus)” (Martti Vanninen)
09.30 – 10.30 Aiheen käsittely pienryhmissä ja ryhmätöiden purkaminen
10.30 – 11.30 Alustus aiheesta ”Eedenin Aatami ja Eeva (2. ilmoitus)” (Anja Vuori) sekä yleisökeskustelu
11.30 – 12.30 Lounas
12.30 – 12.45 Alustus aiheesta ”Saalemin Melkisedek (3. ilmoitus)” (Hanna Holopainen)
12.45 – 14.30 Aiheen käsittely pienryhmissä ja ryhmätöiden purkaminen
14.30 – 15.30 Päiväkahvit ja mahdollisuus omatoimiseen kävelyretkeen Rauman vanhankaupungin puutaloalueella
15.30 – 16.00 Alustus Jeesus Nasaretilaisesta (4. ilmoitus) (Pentti Lehtelä)
16.00 – 17.30 Ilmoituksen pohdiskelua pienryhmissä ja ryhmätöiden purkaminen
17.30 – 18.30 Illallinen
18.30 – Iltakeskustelua, vapaata yhdessäoloa, saunomista ym.

Sunnuntai:

07.30 – 08.30 Aamiainen
08.45 – 09.00 Aamunavaus

09.00 – 10.00 Luento/alustus aiheesta ”Urantia-kirjan luvut (5. ilmoitus)” (Kalevi Krekilä)
10.00 – 11.30 Ilmoituksen pohdiskelua pienryhmissä ja yleiskeskustelu
11.30 – 12.30 Lounas
12.30 – 13.00 Alustus aiheesta ”Muut ilmoitukset, nykyisyys/tulevaisuus” (Raimo Ala-Hynnä)
13.00 – 13.45 Aiheen pohdiskelua isossa ryhmässä
13.45 – 14.00 Päätössanat
14.00 – Päätöskahvit

MAJOITUS- JA RUOKAILUVAIHTOEHDOT

Perjantai-illasta sunnuntai-iltapäivään (2 vrk): 670 mk/henkilö

1. päivä majoitus 1–2 hengen huoneessa; hintalisäys yksinyöpyjillä 100 mk/vrk
2. päivä aamiainen, lounas, päiväkahvi, illallinen, majoitus
3. päivä aamiainen, lounas ja päiväkahvi

Lauantaiaamusta sunnuntai-iltapäivään (1 vrk): 490 mk/henkilö

1. päivä aamiainen, lounas, päiväkahvi, illallinen ja majoitus 1–2 hengen huoneessa; hintalisäys yksinyöpyjillä 100 mk/vrk
2. päivä aamiainen, lounas ja päiväkahvi

Päivän kokouspaketti (lauantai): 185 mk/henkilö

Aamiainen, lounas, päiväkahvi ja illallinen

Päivän kokouspaketti (sunnuntai): 125 mk/henkilö

Aamiainen, lounas ja iltapäiväkahvi

Suomen Urantia-seuran hallitus ja komiteat

HALLITUS Kalevi Eklöf, puheenjohtaja Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 0400 451 471 Faksi (09) 879 7467 kalevi.eklof@pp.inet.fi Rauni Kerkelä, varapuheenjohtaja Tikanperä 11 G, 96910 ROVANIEMI Puh. (016) 356 0557 rauni.kerkela@pp.inet.fi Seppo Niskanen, sihteeri Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI Puh. (09) 496 561; 040 526 8283 Faksi (09) 496 225 seppo.niskanen@kolumbus.fi Kristina Siikala, rahastonhoitaja Vesijärvenkatu 49 A 4, 15140 LAHTI Puh. (03) 735 1751; 040 742 6288 kristina.siikala@pp.inet.fi Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj. Haapainojantie 33, 16900 LAMMI Puh. (03) 674 3226 Tapio Talvitie, julkaisukomitean pj. Kuurinkuja 3, 02750 ESPOO Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi Raimo Ala-Hynnilä, koulutuskomitean pj. Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ Puh. (014) 372 2602 gadonia@kolumbus.fi Matti Tossavainen, konferenssikomit. pj. Heidehofinpolku 5A, 01300 VANTAA Puh. (09) 873 2255 tossmatt@hotmail.com	Jäsenkomitea Reijo Hamari 0400 586 550 Hanna Holopainen (014) 771 929 Ritva Niemeläinen (05) 451 3216 Aili Nurmiaho (019) 688 0048 Tapio Pulli (02) 454 4927	Julkaisukomitea Maija Heikkilä (09) 323 4147 Seppo Kanerva (09) 496 561 Leena Kari (09) 445 883 Kalevi Krekilä (03) 367 7038 Pertti Leinonen (09) 852 1992
	Koulutuskomitea Pentti Lehtelä (09) 805 5209 Pekka Nurmela 0400 803 478 Kari Saloheimo (017) 265 0245 Martti Vanninen (09) 809 2160 Anna-Leena Yrjölä (05) 260 6933	Konferenssikomitea Jyri Härkönen (050) 595 4567 Erja Kalenius (03) 378 9299 Yrjö Kuikko (05) 414 1542 Jorma Salojärvi (09) 888 4954 Eija Seppänen-Bolotinski (09) 874 2194

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää kevätkaudella 2001 viisi esitelmätilaisuutta. Tilaisuudet pidetään lauantaisin kello **16.15** Koskelan nuorisotalolla, **Antti Korpin tie 3, Helsinki**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

20.1.2001	Jyri Härkönen	Ihmiskäsitys <i>Urantia-kirjan</i> mukaan
24.2.2001	Joel Rehnström	Kristinusko <i>Urantia-kirjassa</i> ja tämän päivän maailmassa
24.3.2001	Johanna Kantola	Kanavointi-ilmiöstä; interplanetaarisesta kommunikaatiosta
21.4.2001	Seppo Niskanen ja Sinikka Lilja	Ihmissuhderistiriitoja
19.5.2001	Eija Seppänen-Bolotinski	Enkelihoiva ja serafipalvelu kuolevaisen Paratiisiin nousun eri vaiheissa (osa 1/2)

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran pääasiallinen tehtävä on *Urantia-kirjan* opetusten edistäminen ja opintoryhmien sekä yksittäisten kirjan lukijoiden kaikinpuolinen palveleminen. Seura ei tyrkytä apuaan, vaan haluaa tukea kaikkia niitä ryhmiä ja yksittäisiä kirjan lukijoita, jotka haluavat olla seuran kanssa yhteistyössä. Seuran jäsenet ja seuraan kuulumattomat ovat tässä suhteessa samassa asemassa. Seura välittää alustajia ja ryhmien vetäjiä, hoitaa pyydettyä opintoryhmien tilojen varaukset, maksaa ryhmien puolesta kohtuulliset tilavuokrat sekä hoitaa tiedotuksen ja postituksen, jotta ryhmät itse voivat keskittyä kaikkein tärkeimpään: *Urantia-kirjan* opiskeluun. Kaikki palvelu on maksutonta. Halukkaat voivat ottaa yhteyttä koulutuskomitean puheenjohtajaan tai muihin seuran toimihenkilöihin. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Olet tervetullut mihin tahansa ryhmään. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka vetäjänä on *Seppo Niskanen*, puh. (09) 496 359 (s-posti: seppo.niskanen@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai klo 17.00 osoitteessa Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI. Käsittelemme neljättä osaa.

The English Study Group meets every Sunday at 6.00 p.m. at *Seppo Kanerva's* home, Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI, phone (09) 496 561 (s-posti: seppo.kanerva@kolumbus.fi).

Ryhmä, joka kokoontuu Helsingin kaupungin Rikhardinkadun kirjaston ryhmätyöhuoneessa, kirjaston II kerroksessa kello 18.15–20.00, kokoontuu to 11.1., to 25.1., to 8.2., to 8.3. ja to 22.3. Yhteyshenkilö *Pertti Leinonen*, puh. (09) 852 1992 (s-posti: pertti.leinonen@megabaud.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja saat *Raimo Ala-Hynniltä*, Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 372 2602 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Kuopio

Lisätietoja: *Kari Saloheimo*, puh. (017) 265 0245.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hullekonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Keskusteluryhmä kokoontuu keskiviikkoisin parittomina viikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilönä toimii *Kalevi Kerkilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038.

Oulu

Tietoja antavat *Reijo Hamari*, Taidonkaari 6 J 47, 90570 OULU, puh. 0400 586 550, ja *Matti Hökkä*, puh. (08) 382 706 tai 049 583 912.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24-26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043.

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Ompeluateljee Vallaksen tiloissa, Jaakonkatu 3–5 A 2, 92600 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. (016) 346 315.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Eija Piililä*, puh. (03) 255 6629 ja *Erja Kalenius*, puh. (03) 378 9299.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 (952) 661 043.

